

DIRVA

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103

Telephone: 431-6344

VOL. LII Rugsėjis — September 18, 1967 Nr. 98

ILIUSTRUOTAS TAUTINIS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

ALTERNATYVOS VIETNAME

**DISKUSIJOSE DĖL VIETNAMO SVARSTOMOS
IVAIRIAUSIOS GALIMYBES. TACIAU KOL
KAS NIEKAS NEDRĖISTA VISISKAI AIŠKIAI
PASICILYTI DVEJŲ KRĄSTUTINIŲ GALIMY-
BIŲ: TOTALINIO LAIMĖJIMO AR VISISKO PA-
SITRAUKIMO. — REISCHAUERIO IR BURN-
HAMO ANALIZĖS. — KO SIEKIA McNAMARA?**

VYTAUTAS MEŠKAUSKAS

Šioje vietoje jau minėjome, kad Michigano gubernatoriaus apgalvotas ar neapgalvotas pareiškimas, jog jis buvęs amerikiečių pareigūnų Vietname suklaidintas -- "brainwashed" -- išplaukė iš amerikiečių politikų noro 'persiorientuoti' tam, kad laimėjus rinkimus, Karas Vietname pasidarytų labai nepopuliarus ir kas duos vilties jį greičiau baigti, tas laimės. Amerikoje pradeda išsivyrta nuotai kos, kad namuose turima pakankamai problemų ir jom išspręsti reikia visų pastangų ir resursų. Tiesa, karo išlaidos, kurios siekia apie 2 milijonus dolerių mėnesį, sudaro vos 4% visų JAV tautinių pajamų, o žuvusiųjų skaičius tesiekia 15% skaičiaus žūstančių automobilių nelaimėse, tačiau daugiui tai atrodo tokios iš-

laidos, kurias galima būtų sutaupyti. Tačiau kaip?

Buvęs JAV ambasadorius Japonijoje, Harvardo prof. Edwin O. Reischauer savo greitai išsiesiančioje knygoje "Beyond Vietnam", kurios ištraukos jau pasirodė Look žurnale, rašo, kad taika ten gali būti pasiekta tik tada, kai viena kariaujančių pusių įsitikins, kad gali pralaimėti. Šiuo metu komunistams nesutinkant derėtis, JAV turi tris alternatyvas, visas labai geras. Viena jų būtų karą dar daugiau išplėsti, kas anot jo, būtų kvaila ir užtrauktų visokius pavojus. Antra būtų pasitraukimas, kas būtų labai nemalonu ir įrodytų, kad Mao doktrina apie išsivadavimo karus yra teisi. Pagaliau, trečia ir Reuschaueriui daugiausiai patinkanti alternatyva būtų versti kitą pusę sumažinti kautynių mastą ir ilgainiui priimti kokią protingą susitarimą. Bet kaip tai padaryti lieka ir toliau nevisai aišku.

Atrodo, kad Gynimo Sekretorius McNamara yra panašios nuomonės, ir menkindamas bombardavimo reikšmę bei žadėdamas statyti nepereinamas užtvanas Šiaurės ir Pietų Vietnamo pasienyje, ruošia visuomenę naujai politikai, kuri vestų prie laipsninio bombardavimo sustabdymo, jei sienos užtvanos pasirodytų pajėgios sulaikyti 'infliaciją' iš šiaurės ar šiauriečiai patys ją apstabdytų 'neoficialiai'. Bet kas bus, jei

komunistai nesiels taip kaip McNamara norėtų?

James Burnham National Review rašo, kad Vietname yra keturios alternatyvos: 1. dabartinio kurso tęsimo su galimybe, kad amerikiečiai anksčiau pavargs negu priešas -- dabartinės nuotaikos tam labai geras įrodymas; 2. aviacijos karo išplėtimas, tikintis, kad jis duos gerų rezultatų, nors ir yra susijęs su tam tikra rizika (sovietų ar kinų įsikišimas); 3. masyviai sustiprintas karas pačiame Pietų Vietname, kuris duotų vilčių laimėjimui, tačiau sukeltų didelio nepasitenkinimo namuose ir privestų prie prezidento pralaimėjimo rinkimuose; 4. pasitraukimas.

Ketvirtą alternatyvą kiekvienas galvojęs amerikietis turėtų atmesti dėl tos paprastos priežasties, kad pasitraukti reiktų iki paties San Diego, visą Pacifiką paliekant komunistų dominacijai. Žinia, ir čia dar galima būtų ramintis, kad pasitraukimo atveju paaštrės sovietų - kinų santykiai. Tačiau prezidentas, atrodo, nenorėtų kaina pirkti savo per rinkimo. Paskutinės žinios apie jo leidimą bombarduoti Haiphongo uosto sandėlius, nors dar ir ne patį uostą, kuriame yra sovietų laivų, rodo, kad jis daugiau klauso karių negu politikų būks-tavimo. Ir pats rimčiausias iš dabar žinomų respublikonų kandidatų -- R. Nixonas -- nenori sekti Romney pėdomis. Kolumnistui John Chamberlainui jis pareiškė, kad JAV negali užmiršti likusio pasaulio dėl tos paprastos priežasties, kad jis labai rūpi sovietams. Tuo tarpu kai amerikiečiai siekia taikos, sovietai kovoja už savo pergalę taikoje. Visa tai veda prie išvados, kad karas gali būti laimėtas ar pralaimėtas ne džūn-glėse, bet pačiame Washingtone.

Rudenėjant

Vyt. Maželio nuotrauka

NORI VISĄ LIETUVĄ ĮVILKTI Į NIŪRIAI PILKĄ UNIFORMĄ...

-- Pasižiūrėkime į senąsias Lietuvos kaimo gyvenvietes, -- rašo jaunosios kartos inžinierius architektas Algimantas Miškinis Žemės ūkio žurnale (1967/8), kurį leidžia dabartinė žemės ūkio administracija Lietuvoje: -- Kad jos savitos ir nepasikartojančios, netenka įrodinėti. Tai vienas būdingiausių Lietuvos gyvenviečių bruožų. Jų moksliniai tyrimai rodo, kad savitumai visų pirma pasireiškia tarp gyvenviečių grupių, kurios praeityje vykdė skirtingas funkcijas. Tiek kaimai, tiek miesteliai kiekvienas turi tik jiems būdingą plano formą ir užstatymo pobūdį. Plano individualumui daugiausia įtakos turi organiškas ryšis su vietove. Pagrindinių ir antraeilių gatvių tinklas gerai prisiderina prie reljefo, želdinių, upių ir upelių vingių, ežerų krantų linijos... Senųjų miestelių, bažnytkaimių ir kitų gyvenviečių visuomeninių centrų kompleksai paprastai skirtingi. Juose nepasikartoja nei gatvių susikirtimuose esančių aikščių formos, nei aikščių erdviniai sprendi-

mai... Nors gyvenamieji namai savo apimtimi ir proporcijomis nedaug skiriasi, tačiau kaimų ir miestelių skirtingą išraišką nulemia gana įvairūs namų išdėstymas prie gatvių, sodybose (turintis specifinį pobūdį) enografinėse srityse -- Žemaitijoje, Aukštaitijoje ir kitur), nevienodas želdinių išdėstymas, geras užstatymo ryšys su reljefu ir žemėveiksiais... Savaimingas gyvenviečių plano ir užstatymo vystymosi pobūdis. Tai sudarė sąlygas labiau pasireikšti vietinėms kūrybinėms tradicijoms, vietinių meistrų iniciatyvai.

Šalia tokio pasigėrėjimo Lietuvos miesteliais ir bažnytkaimiais (savo laiku daugumo nelabai ir įvertintais), įdėtos dvi dabartinių naujų gyvenviečių nuotraukos su užrašu: "Užstatant gyvenvietes vienodais daugiabučiais arba vienabučiais gyvenamaisiais namais, jos darosi neišraiškingos, nuobodžios. Tai atsitiko su nuotraukose parodytomis Panevėžio rajono Lyberišio tarybinio ūkio, Baisogalos miestelio ir daugeliu kitų gyvenviečių".

Tikrai, kai (jei) Lietuva bus apstatyta beveik vien tokiais trobesiais, visas kraštas bus įvilktas į niūriai pilką uniformą. Straipsnio autorius aiškina, kaip tai atsitinka: "Vienodos ar panašios aikštelės uždeda stampą ir visai gyvenvietei. Štampas plėtojasi toliau, statant gyvenvietėse tipinius daugiabučius namus"... "Net individualūs gyvenamieji namai visoje respublikoje statomi pagal tuos pačius tipinius arba kartotinius projektus"... Net ir ūkiniai pastateliai sodybose statomi vienodi, vienodai išdėstyti. Pats planavimas atliekamas nedidelės planuotojų grupės, dirbančios maždaug "prie vieno stalo". Planuojama remiantis tik

plokštinio vietovės planu, nematant vietos išskilmumų, daubų bei kitų ypatybių. Tad ir išeina pilka vienodybė, arba, kaip sako tie, kuriems tenka keltis ten gyventi -- "tikra pūstynė".

Žurnalą leidžianti administracija leido jaunam architektui pasakyti savo nuosirdų susirūpinimą tokia Lietuvai gresiančia uniforma. Jis siūlo keisti gyvenviečių planavimo tvarką, kuri, sako "nebeatitinka šių dienų reikalavimų bei išaugusios specialų kvalifikacijos". (Iš tikrųjų tokia tvarka Lietuvai ne tik dabar "nebeatitinka", bet ir iš pat pradžių netiko). Sako, nenaudinga griežtai reglamentuoti individualią sodybinę statybą. Sako, "mūsų liaudis turi turtingas statybos tradicijas... Sutelkime didesnes galimybes pasireikšti projektų autoriams; menininkams ir visiems būsimųjų gyvenviečių gyventojams".

Galbūt, kad vietiniai tų reikalų administratoriai ir užjaučia tokioms mintims, jei priima jas net į žurnalą. Bet ne jų valio leisti taip ir daryti, kaip rašo. Viskas priklauso nuo to, ką apie tai pasakys koks nors marksizmo - leninizmo ideologas iš Maskvos.

(ELTA)

KITUR DAR BLOGIAU...

Labai dažnas dalykas Lietuvoje -- nusiskundimai parduotuvėms ir jų pareigūnų patarnavimu. Dėl suprantama ar dažnai ir dėl visiskai nesu p rantamų priežasčių parduotuvėse stinga prekės, pardavėjai nemandagūs, nerūpestingi ir t.t.

Šiomis dienomis, tačiau, nepatenkintiems suteikta ir paguoda. Maskva "Lietuvos prekiautojų pripažino geriausiais visų Sov. Sąj. ir apdovanojo juos pereinamąja raudonąja vėliava su pinigine premija. Vadinasi, patinka -- nepatinka, bet žinokit, kad visur kitur pas mus dar blogiau...

(ELTA)

IŠ VISO PASAULIO

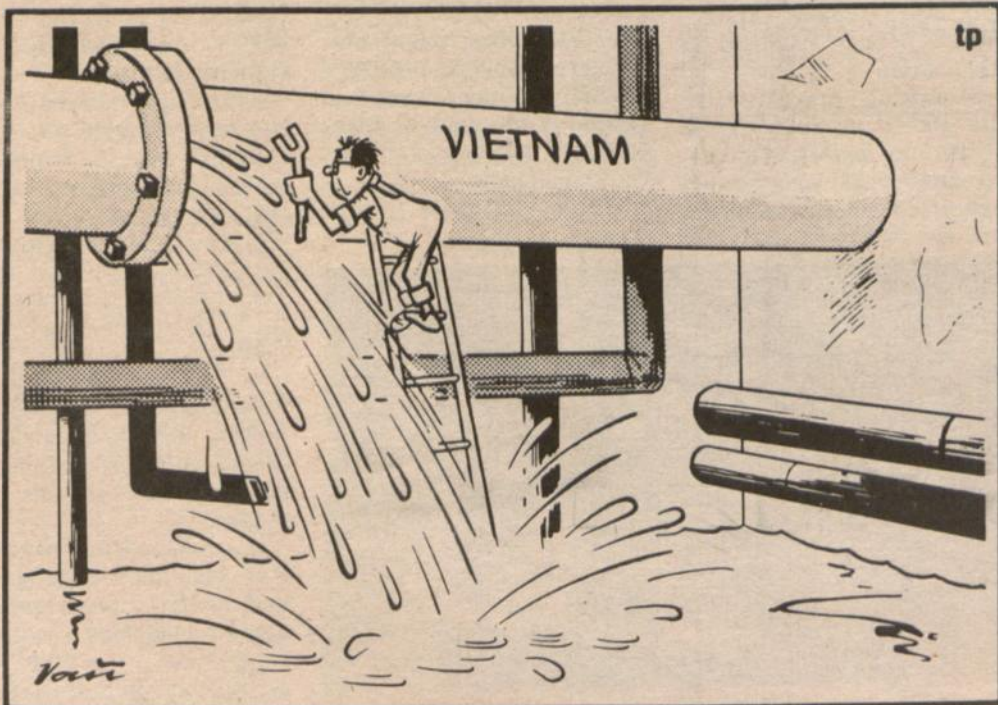
• **FEDERALINIŲ REZERVŲ TARYBOS**, pirm. Wm. McChesney Martin Jr. įspėjo JAV Kongresą, kad be greito mokesčių pakėlimo būsia sunku sustabdyti augančią infliaciją.

• **PREZIDENTAS L.B. JOHNSONAS**, lankydamas buv. prezidentą Trumaną Kansas City, pareiškė, kad rasiniai ekstremistai, išprovokavę riaušes Amerikos miestuose, esą "niekšingai, vulgarūs vyrai" ir "užuodę propagandistai". Tai atvirai ir griežčiausi žodžiai, tarti prezidento riaušinių atžvilgiu. "Daug ką galima paaiškinti, bet sunku pateisinti" kalbėjo toliau prezidentas, nes riaušės nėra individualus nusikaltimas, o masinis nusižengimas naikinas žmones ir jų nuosavybę.

• **LONDONO SPAUDA** vėl iškelė JAV ir Sov. Sąj. ginklavimosi lenktynes, naujais duomenimis parodant, kaip Sov. Sąj. pažanga tarpkontinentinių raketų gamyboje vėja į Ameriką.

• **AŠTRIOS KAUTYNĖS** prie Vietnamo demilitarizuotosios zonos pareikalavo vėl didelio skaičiaus amerikiečių karių gyvybių. Užpraeitą savaitę kautynėse žuvo 242 kariai, du trečdaliai jų marinai. Toje zonoje yra įsitvirtinę Š. Vietnamo daliniai, apginkluoti sunkiomis patrankomis.

• **SOV. S-GOS** kariniai daliniai įžygiavo Mongolijon, kad apsaugojus nuo galimos R. Kinijos invazijos. R. Kinija jau seniau pareiškė pretenzijas į šią Sov. S-gos respubliką. R. Kinija sovietinių dalinių įžygiavimą vadina "tiesiogine karine okupacija".

Be žodžių...

JAUNOJI KARTA

IŠ KITOS PUSĖS...

Jaunieji bebrai stovykloje pasiruošę vandens užsiėmimą.

L. Knopfmillerio nuotrauka

45 metai jūrinio skautavimo

Lietuviškojo jūrinio skautavimo apraška, kurios pilnumoje nesutinkame kitų skautus organizuojančių tautų tarpe, aiškiai byloja, kad per išstisus 45-rius metus brolių Jurgelių Laisvoje Lietuvoje meste idėja, nenuilstamų ir pasiūlytų vadovų dėka, išsivystė į pilnutinę jaunimo auklėjimo sistemą. Ši sistema geriausiai atitinka neramią šių laikų jaunimo dvasią, jūrinės tautos tradicijas ir laisvės siekiančias Lietuvos tautos aspiracijas. Jūrinis skautavimas, kaip teisingai pastebi j.v.s. Dr. K. Aglinskas "Jūrinės Lietuvos idėjoje", iškelia patį skautavimą, paversdamas jį nuolatiniu budėjimu ir veikimu, kad Lietuva vėl būtų laisva ir jūrinė valstybė. Tai sąmoningas lietuvių tautos jūrinės sąmonės žadinimas jaunimo tarpe ir jos tinkamas atstovavimas tautinėje ir tarptautinėje plotmėje.

Už šias savo pastangas, lietuvių Jūrų Skautiją, 45-rių metų veiklos sukakties ir Jubiliejinės stovyklos progą, yra susilaukusi visos eilės nuoširdžiausių sveikinimų ir geriausių linkėjimų.

Lietuvos Generalinis Konsulas Chicagoje dr. P. Daužvardis rašo: "Širdingai sveikinu lietuvių Jūrų skautus, linkiu malonaus stovyklavimo ir skautiško tvirtumo idėjos bei pastangų, kurios veda prie Lietuvos valstybės išlaisvinimo ir priespaudos nuo lietuvių tautos nuėmimo".

Konsulas New Yorke A. Simutis savo sveikinime rašo: "Jūros skautų siekliai man buvo prie širdies nuo pat jaunų dienų, tad nieko malonesnio negalėčiau ir svajoti, kaip grįžti daugelį metų atgal ir kartu su mūsų jaunuoliais pastovyklauti Kanadoje. Linkėdamas stovyklautojams, o ypačingai Tamstoms, kurie su tokiu atsidėjimu dirbate gražų darbą, geriausio pasisekimo, pridėdama mažą auką Jūsų gražių pastangų parėmimui". Kas gali būti daugiau ska-

tinančio kaip šie, aukščiau pacituoti A. Simučio žodžiai, kuris, kaip ir mūsų senieji jūros vilkai, steigė jūros skautus Laisvoje Lietuvoje.

Generalinis Konsulas Kanadoje P. Žmuidzinas savo sveikinime rašo: "Didžiai vertindamas lietuvių skauto prie jūros prisirišimą, nuo praamžių jo sentėvių Baltijos įkvėptą, mielai apmąstysiu mūsų šaunų stovyklaujančių jaunimą. Visu geriausi linkėjimai". Šiuose Konsulo žodžiuose atsispindi ir Lietuvos jūrinės idėjos kilmė, taip artima skautaujančio jaunimo širdžiai.

PLB Pirmininkas J. Bačiūnas rašo: "Būti Jūrų tarpe tikrai norėjau, bet vasaros laikų sunku man išvažiuoti". Prie linkėjimų pridėjo ir materialinę paramą, taip reikalingą šio meto mūsų skautaujančiam jaunimui.

Lietuvių Skautų Sąjungos Pirmūnas ir vienas pirmųjų lietuvių Jūrų Skautijos vadų Nepriklausomoje Lietuvoje v.s. P. Jurgėla rašo: "45-rių metų amžiaus lietuvių Jūrų Skautijai linkiu — gyvuoti amžinai, tęsti Lietuvos jūrų skautų kūrybingumą, išsijungti į mūsų Tėvynės bei jos pajūrio išlaisvinimo kovą, lietuviškosios skautybės 50 metų sukaktį švęsti kaip atskirai šakai lietuvių Skautų Sąjungoje ir ateiityje tapti laisvosios Lietuvos jūrininkais, jūreiviais ir jų vadais. Tad budėkite visada. Gerio Vėjo!"

Lietuvių Jūrų Skautijos kūrėjas Dr. J. Jurgėla rašo: "Šiandien galu džiaugtis, jog jau pirmųjų algimantėnų šeimoje brendo pirmieji Lietuvos jūreiviai. Tai ryškiausias įrodymas, jog mūsų Jūrų skautai neieškojo vien tik sportinių malonumų ir visas jų darbas nebuvo jūrininkų žaidimas. Mane ypatingai džiugina faktas, kad jūrinė lietuvių skautija gražiai gyvavo ne tik laisvoje Lietuvoje, bet netgi tremtyje ir išeivijoje. Taip pat džiugina ir tai, kad ir lietuviškosios pamėgo šį sąjūdį, nesibaido pavojų vandenys ir savo darbe neatsilieka nuo jūrų

skautų". Baigdamas savo laišką Lietuvos jūros skautų įkūrėjas rašo: "Gailiuosi, kad negaliu drauge su Jumis dalyvauti brangios sukakties iškilmėse. Nuoširdžiai sveikinu lietuvių Jūrų Skautiją, gyvuojančią svetimuose kraštuose, toli nuo mūsų Tėvynės Lietuvos, linkiu ištvermės ir geriausios sėkmės kilniame darbe. Gerio Vėjo!"

Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos Pirmininkas v.s. A. Saulaitis, savo maloniam sveikinime rašo: "Prašu priimti mano skautiškiausius sveikinimus, lydimus geriausių linkėjimų Jūrų Skautijai sėkmingai skautauti, siekiant tų brangiausių mūsų idealų. Geriausio pasisekimo sėms Jūrų skautėms ir broliams jūrų skautams. Budžiu!"

JUBILIEJINĖ STOVYKLA

Lietuvių Jūrų skautija šiemet švenčia 45 veiklos metus. Šio jubiliejinės sukakties ženkle įvyko L. Jūrų skautijos jubiliejinė stovykla Kanadoje, prie Huron ežero įlankos, Tėvų Pranciškonų sodyboje, rugpjūčio 12-27 dienomis. Stovyklavosi 150 skautų-tų ir vadovų.

Kiekviena stovyklos diena turėjo paskirtį, mokymosi ir pažangos, religinio susikaupimo, L. Bendruomenės dieną ir t.t. Atkreiptas dėmesys asmenybės ugdymui: drausmingumui, atsakingumui, tvarkingumui. Atsidėjimas buvo pagerbtas ir apdovanoti.

Stovykloje pravesta visa eilė sporto varžybų. Vyko ir jūrinio skautavimo pažangumo varžybos. Laimėjusieji buvo apdovanoti do-

Lietuvių Veteranų Sąjungos Ramovė Chicagos Skyriaus Pirmininkas A. Juškevičius ramovėnų vardu sveikindamas rašo: "LVS Ramovė Chicagos skyrius sveikina LJS vadovybę, jūreives, jūreivius ir linki gražiai augti, stiprėti ir dirbti lietuviškoje skautijos dvasioje. Lai Jūsų mokslas, darbai ir žygiai gaivina ir stiprina Jūsų širdyse negestamą tėvynės Lietuvos, Baltijos gintarinės jūros meilę, jos ilgesį ir didina viltis sugrįžti į tėviškas laisvuosius laukus. Gerio Vėjo!"

Estų skautininkas Udo Juerima siūnčia sveikinimus iš 50 metų Estų Jubiliejinės stovyklos, linkėdamas kad lietuvių Jūrų Skautija sulauktų to laiko, kada visi kartu galėtų stovyklauti ir būriuoti laisvoje Baltijoje.

Apsilankę lietuvių Jūrų Skautijos Jubiliejinėje stovykloje, New Wasaga, Kanadoje, 45-rių metų sėkmingos veiklos sukakties progą žodžiu sveikino ir išreiškė malonius linkėjimus: Tėv. Rafaelis iš Toronto, Kanados LB Pirmininkas A. Rinkūnas, buvęs LSB Vyriausias Skautininkas v.s. S. Kairys, Toronto LSS "Rambyno" tunto tūtininkas v.s. Č. Senkevičius perdavęs ir LSS Toronto "Šatrijos" tunto vardu sveikinimus, LSS Atlanto rajono jūrų skautų skyriaus vedėjas j.v.s. I. Petniūnas, dr. Balukas ir kt.

Šie visi sveikinimai ir linkėjimai tebūna lietuvių Jūrų Skautijai paskatinimas dar didesniu pasidėjimu dirbti laisvai Lietuvai Tėvynei ir jos pakrantei gintarinei.

LJS spaud. inf. skyr.

Dirvos 95 Nr. p. A.M. iš Detroito duoda nemokamą patarimą Chicagos lietuvių Operai: "Jei negalite pastatyti lietuviškos operos, tai geriau surenkite gerą kantatą — koncertą, bet ne vokišką operą". Tą savo patarimą A.M. dar taip paremia: "Ateinantieji metai yra ir bus minimi lietuviškoje dvasioje".

Ką gi, atrodo, kad Petro Gandro straipsnis "Šiluma, kurioje dirbam ir kalstam"... (Dirvos 87 Nr.), draugiškai paremtas Bronio Railos akimirkoje "Tegyvuoją Gandraus" (90 Nr.), rado platesnio patriotinio atgarsio. Deja, tas atgarsis išduoda tiesiog fantastišką ignoranciją.

Tiesa, numatyta statyti "Fidelio" opera yra laikoma pirmąja didžiąja opera vokiečių kalboje, tačiau ji parašyta pagal prancūzų modelį ir prancūzų — italų muzikos (M.L. Cherubini, F. Paer, E. Muehul), itakoje. Jos autorius Ludwig van Beethoven, nors gimęs Bonnoje, nėra grynai vokiškos kilmės. Jo senelis (Vokietiją persikėlė iš dabartinės Belgijos. Bet visas tas tautų mišinys neturi jokios reikšmės. Kiekvienas genijus, deja, išeina iš savo tautos ribų ir lieka visos žmonijos nuosavybė. Normaliai niekas nepabrėžia: graikas Homeras, anglas Šekspyras, italas Dante, o tik pamini jų pavardes kaip aiškias sąvokas. Dėl to žydai, kurie turėtų pagrindo nekęsti vokiečių, savo pergalę paskutiniame kare su arabais Tel Avive atšventė ne kokiu nors žydų kompozitorių kūrinio, bet Beethoveno simfonija, o mes savo karius, kritusius kovose su lenkais (kapinės palydėdavom su lenko Šopeno gedulingu maršu. Pagaliau, svetimos muzikos žinovas, išgirdęs mūsų "Gražinę" ją kvalifikuotų kaip rusų operą.

Visoje operos literatūroje turbūt nėra daugiau tinkančio veikalo kaip "Fidelio" nepriklausomybės sukakties paminėti. Ji norėta statyti ir Lietuvoje, tačiau nebuvo reikalingo dramatinio tenoro. Ne visas partijas galėjo "išvežti" ir Kipras Petrauskas.

Tuo nenorima pasakyti, kad Gaidelio "Dana", kuri pirmoje versijoje vadinosi "Gyvanašlė Dana" būtų blogesnė už "Fidelio". Yra tačiau faktas, kad nei ji, nei V.K. Banaičio "Jūratė ir Kastytis" nesukėlė operos veikėjų tarpe tokio milžiniško entuziazmo, kuris būtų reikalingas sutelkimui visų reikalingų pastangų lietuviškos operos parengimui ir pastatymui. Galimas daiktas, kad čia veikia principas, kad savo tarpe pranašs nebūsi. Pagaliau ir daugelis dabar populiarių operų iš pradžių buvo sutiktos labai nepalankiai. Nepasisekimas ištiko ir Fidelio. Užtat, nors visi pasisako už reikalingą remti originalią lietuvišką kūrybą, tačiau praktiškai labai sunku surasti formą, kaip tai konkrečiai padaryti. Kiekvienai atveju, Chicagos lietuvių Operos kolektyvas yra per mažas vienetams visoms toms problemoms nugalėti.

(vm)

V. Kijauskas priima diplomą laimėjus II vietą žuoly į aukštį.

nuotaikų centras buvo ir yra lauzas, kurio stovyklautojai visad su malonumu laukdavo ir išgyvendavo visų širdies džiaugsmu... Pirmuosius stovyklavimą vakarų dainų garsai sklido nedrąsiai, bet laipsniškai derinosi ir jau savitai lietuviškų sutartinių garsai kilo visai drąsiai ir plaukė medžių viršūnėmis, maloniai gaivino lietuvišką dvasią... O kada prie gėstančių laužų jūrinio skautavimo vilkai A. Aglinskas, Leonas Knopfmilleris, Ig. Petniūnas ir kiti, pasakojo prisiminimus, jaunimas atsidėjęs klausėsi. Netenka abejoti, kad blėstančio laužo mistika apgrobė ir pačius pasakojamuosius įvykius ir juos giliai paliko jaunose širdyse...

Stovykloje buvo leidžiamas laikraštis "Svyturio šviesa". Buvo surengta ir tautodailės parodėlė. O didieji L. Jūrų skautijos garsai — buvo visų dėmesio centru: juos vartė ne tik patys skautai, bet ir stovyklos lankytojai. Keletas stovyklos asmenų buvo net nuo Atlanto atvykę, kad drauge išgyventų jūrinės skautybės Jubiliejinį džiaugsmą, tai Ig. Petniūnas ir A. Bernotas.

L. J. S. kapelionas kun. J. Raibužis kas rytas laikė šv. Mišias, sakė pamokslėlius, dienos metu vedė religinius pasnėkėjus paskiroms grupėms.

A. Butkevičius rūpinosi stovyklos ūkiu taip gerai, kad dažnai stovyklautojai gaudavo net šiltas bulkeles pusryčiams, o šeiminkės J. Grybauskienė ir Z. Gevilienė kasdien patiekdavo lietuviškos kulinarijos pui-

kus pietus.

Kiekvieną rytą buvo keilios ir vakare leidžiamos vėliavos su visu tradiciniu ceremonijai. Stovyklos aikštėje plevėsavo keturios vėliavos: Lietuvos, Jūrų skautų Kanados ir Amerikos.

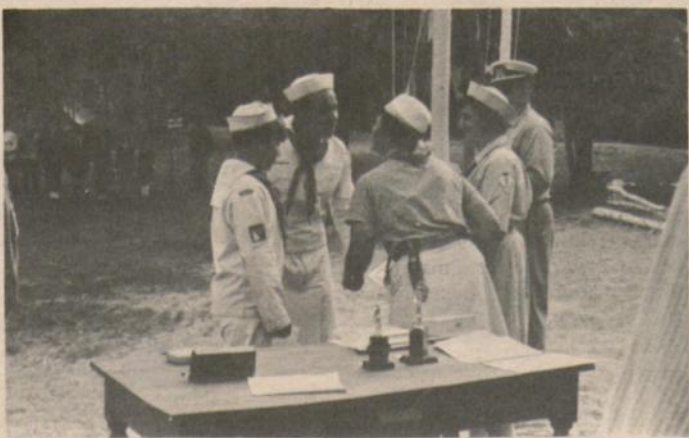
L. J. S. Jubiliejinės stovyklos vadovybę sudarė: H. Stepaitis ir Vytautas Čepas — stovyklų viršininkai, G. Čepas ir Valatka — adjutantai, Tėv. J. Raibužis — stovyklos kapelionas, K. Domarkas — komandantas, A. Butkevičius — ūkio vedėjas. L. Knopfmilleris — iždininkas ir vandens sporto vadovas, M. Maksvytis vandens užsiėmimų instruktorius, uosto komandantas, R. Kuprevičienė — vandens užsiėmimų instruktorė, Z. Juškevičienė — spaudos informacijos vadovė, K. Oželis — laužavedys, J. Grybauskienė ir Gedvilienė — šeiminkės.

Skautų "Palangos" past. viršininkė D. Bylaitienė. Programos vadėjos: V. Lauraitienė ir Lidija Čepienė. Komandantė Kr. Stohkutė, adjutantai — V. Daulinskaitė, sporto vadovė — V. Gasnerytė.

Berniukų "Naručio" past. stovyklės viršininkas P. Jančiauskas — pastovyklės viršininkas, vandens sporto vadovas M. Maksvytis, sporto vadovas Br. Kovas, laužų progr. vadovas R. Grybauskas, stovyklos fotografas V. Bajerčius.

Stovyklautojai grįžo iš stovyklos praturtėję skautiškais žiniomis ir džiugia dvasia.

(ab)

R. Kuprevičienė sveikina P. Gaižutį ir J. Čiurlionį laimėjusius III vietą buriavime.

Skaityk ir platink
DIRVĄ

DIRVA

The Lithuanian Newspaper
Established 1915

6907 Superior Avenue, Cleveland, Ohio 44103

Telephone: 431-6344

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.
Published every Monday, Wednesday and Friday except in case
of Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$11.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiurkė.

Prenumerata metams \$11.00, pusei metų \$6.00. Dirva išeina:
tris kartus į savaitę, išskyrus šventes ir du kartus
liepos, ir rugpjūčio mėnesiais.

Redaguoją:

Jonas Čiurkė ir Vytautas Gedgaudas

VISUOMENINĖ JĖGA

Wisconsinine veikiančios Beloit kolegijos prezidentas Miller Upton neseniai savo kalboje pareiškė nustojęs tolerancijos tai visuomenės apraiškai, kurioje iškyla vienpusiškas rūpestis vien tik žmonėmis, pasižyminčiais nesugebėjimu prisiderinti prie normalaus visuomeninio gyvenimo. Tai visokie iškrypėliai, narkotikų vartotojai, vagys, sukčiai, kroniški kriminalistai, nieko gyvenime nenorį atsiekti padaužos, amžini pralaimėtojai... Tai nereiškia, jog M. Upton nenorėtų nelaimingiesiems pagelbėti. Jis tik pabrėžia, jog tuo būdu užtemdomas kreditas tiems, kurie jo užsitarnauja. O užsitarnauja dėmesio ne vien turtuoliai, ne vien autoritetingi pareigūnai, ne vien tik specialiais gabumais apdovanotieji, ne. Dėmesio verti visi, kurie siekia gerovės ir pažangos visose srityse, nežiūrint jo padėties, turto ar prigimties. Ir taip paaiškėja, jog anot M. Upton, "visuomenės kokybė priklauso nuo ją sudarančių individų kokybės", nes gi tauta gausėjanti iškrypėliais, gyvenančiais ištikinime, kad jie turi teises, o ne atsakomybę, eina sunkeliais.

Tai pažiūra į tuos gyvenimo reiškinius, kurių pilna Amerikoje, tik daugelis į tai žiūri pro pirštus arba kaip į neišvengiamą gyvenimo raidą.

Neigiamybės išpūsti, iš jų pasidaryti savo veiklai bazę, norinčių atsiranda kas kart daugiau ir lietuvių visuomenėje. Ar tai šio meto tokios veiklos "mada" užsikrėtimas, ar tam yra kitų priežasčių, būtų sunku pasakyti. Žinoma tik tiek, kad sveikos pozityvios kritikos suprastai nenorim, o godžiai gaudom nepagrįstus pletkus, iš jų pasidarom "tolimesnei veiklai" pagrindus, jais grindžiam planus, nevengdami pasmerkti žmones net jų nuomonės neišklausę. Teisinis principas, kad reikia išklausti ir kitą pusę objektyviam sprendimui padaryti, atrodo, nebekotiruojamas net ir teisininkų tarpe.

Gerai tai, ar blogai, bet didesnė sveikos visuomenės dalis nekrepia dėmesio į tokių mūsų "visuomeninės veiklos" poreikius. Gerai tai ar blogai, didelė visuomenės dalis nuo viso to šalinas ir traukiasi savam kiate, kad apsisaugoti nuo netikėtų užsipuolimų.

Viens kito tą didelę visuomenės dalį kol kas vadina ne taip jau skaudžiu "pasyviųjų" vardu. Bet tuo dar, toli gražu, neįtikina savo "aktyvumo" teigiamosiomis dorybėmis. Daugelis mūsų žinomų veikėjų net nepastebi, kokia ironija, koks nepasitikėjimas juos supa. O gyvenimas rieda pirmyn tik kartkartėmis sužibant kilnesniais, plačiais visuomenei patrauklesniais darbais. Gi kartais pamirštame net pavardes tų, kurie tuos darbus atliko.

Mums rašo

DĖL PAŠTO ŽENKLO
IŠLEIDIMO

Neseniai "Dirvoje" skaitėme ištrauką iš ALT pirmininko inž. A. Rudžio laiško, kuriame jis pasigyrė, jog yrapadaryta žygių Washington, kad 1968 m., švenčiant Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 50 metų sukaktį, būtų išleistas specialus pašto ženklas. Tai puikus ir labai girtinas žygis. Bet nepuiku ir negirtina, jei tokio pašto ženklo išleidimo reikalaujama tik sau, tik vieniems lietuviams,

tikra, kad Pašto Departamentas, jeigu sutiks tokį pašto ženklą išleisti, tai nesismulkins ir kiekvienai respublikai atskirų pašto ženklų neišleidiš, o išleis tik vieną visoms trims Pabaltijo valstybėms kartu.

Ir JAV kongrese yra įneštos dvi rezolucijos: H.R. 11352, įnešta kongresmano Edward J. Derwinskio 1967 m. liepos 11 d. ir H.R. 12569, įnešta kongresmano Roman C. Pucinskio 1967 m. rugpjūčio 23 d., kurios abi reikalauja išleisti 1968 metais vieną pašto ženklą visoms trims Pabaltijo valstybėms.

Ateina mums įtaką ir amerikiečių filatelinė spauda. Štai toks Portland, Me., leidžiamas filatelijos savaitinukas "Mekeel's Weekly Stamp News" rugsėjo 1 dienos laidoje, filatelijos naujienų apžvalgoje, apžvalgininko lūpomis taip rašo: "Political expedience lacks morality. U.S. policy was blushing, when the series of 13 Overrun countries was issued in 1943-44 and did not include the small and overran Baltic States. Official alibi was: only countries occupied by Axis Powers were commemorated. Now, it seems, efforts are underway to remedy the situation and belatedly salute Lithuania, Latvia and Estonia upon 50th anniversary of their independence in 1968". Toliau jis rašo apie kongresmano Derwinskio rezoluciją, kuria pašto ženklas siūlomas išleisti 1968 m. vasario 16 d., -- Lietuvos Nepriklausomybės šventę -- ir baigia tokiu sakiniu: "The stamp would be a fine gesture to dramatize the aspiration of Lithuanians, Latvians and Estonians for the restoration of their freedom" (tų ištraukų nevertėu manydamas, kad visi puikiai supras ir angliškai).

Kaip matome, šitokio pašto ženklo išleidimas nėra vien tik filatelistų užgaida, bet būtinas lietuvių, latvių ir estų garbės reikalas. Kaip žinia, JAV paštas š.m. spalio 6 d. išleidžia specialų pašto ženklą Suomijos nepriklausomybės 50 metų sukakčiai paminėti. Jei suomiams išleidžia, tai kuo lietuviui, latviui ir estui blogesni. Kodėl jiems negalėtų išleisti? Dirvos skaitytojai ir visi geros valios lietuviai raginami rašyti laiškus aukščiau saitytiems ir savo kongresmanams bei JAV Postmaster General Washington prašant tokio pašto ženklo išleidimą paremti.

Ant. Bernotas

KODĖL NUSTUMIAMA
OPERA "DANA"?

Dirvos bendradarbis pasiteiravo pas Chicago Lietuvos Operos valdybos narius, kodėl atsisakyta J. Gaidelio operos "Dana" pastatymo? Atsakymai suveda į tai, kad Lietuvos Operai šiuo metu trūksta laiko ir pinigų...

Esą J. Karnavičiaus "Gražinos" pastatymu opera materialiai išėjo su nemažu nuostoliu. Mat, nežiūrint visų pastangų ir sentimentų, per visus "Gražinos" spektaklius esą likę neišparduoti bilietai apie \$7,000! Atseit, mums, lietuviams, Civic opera salė dar per didelė... O kiekvienos lietuviš-

KO LAUKTINA IŠ ALB TARYBOS

V. MARIŪNAS

Penktosios ALB Tarybos pirmoji sesija įvyksta: New Yorke rugsėjo 23-24 d. Ji labai svarbi, nes turi išrinkti centro valdybą (bent jos pirmininką), Tarybos prezidiumą ir garbės teismą. O taip pat duoti sugestijų naujai centro valdybai ir jos institucijoms dėl ateinančių trijų metų veiklos.

Taryba neturi sirgti kai kuriomis iliuzijom. Ji yra vyriausiasis Bendruomenės organas, bet ne svarbiausias. Svarbiausias organas yra centro valdyba ir jos institucijos.

Kokio pajėgumo, kūrybingumo ir dinamiškumo bus išrinktoji centro valdyba, tokio kūrybingumo ir dinamiškumo bus ir visos šio krašto Bendruomenės veikla.

Šituos teigimus remiu savo paties patyrimu ir aktingu Bendruomenės veiklos stebėjimu.

Amerikos Lietuvių Bendruomenės struktūros pagrindai, įstatai ir statutai buvo sukurti pirmosios ir antrosios Tarybos ir Centro Valdybos. Kaip antrosios Centro Valdybos narys žinau, kiek šitie įstatų ir statutų svarstymai, redagavimai, perredagavimai ir persvarstymai atėmė laiko nuo kitų bendruomeninės veiklos sumanymų ir planų vykdymo. Tų pirmųjų dviejų centro valdybų posėdžių protokolus yra užregistruota daugybė tokių sumanymų ir planų. Perduodami pareigas trečiajai centro valdybai, tikėjomės, kad ji jau dabar turės laisvas rankas tikrajai Bendruomenės kūrybai. Todėl savo atsisveikinimo žodyje į Bendruomenę pabrėžėme: "Rytmečio ruoša baigta, dienos darbai laukia".

Ar trečioji ir ketvirtoji centro valdyba tose pačiose rankose buvo kūrybinga ir dinamiška? Nežinau kodėl, bet ji tokiu nebuvo. Mūsų sumanymai ir planai taip ir liko protokoluose palaidoti. Jeigu šis valdyba turėjo savo pačios kūrybinių užmanymų, tai jų nei skelbiamų, nei vykdomų neteko pastebėti. Sprendžiant iš jos pirmininko viešo pasirodymų, šitų paskutiniųjų kadencijų centro valdybą tikty charakterizuoti kaip labai konservatyvią.

Todėl pats atsakomingsiausias susirenkančios Tarybos uždavinys bus

naujų dinamiškų asmenybių centro valdybai ir naujos vietos jai radimas. Reikia atiduoti vadovavimą į tų rankas, kurie netiek galvotų apie išlaikymą ir užkonservavimą, kiek apie visų laiko ir vietos teikiamų galimybių panaudojimą išvesti Bendruomenės veiklai į visas gyvybingas lietuvių egzistencijos sritis.

Meskime akylesnį žvilgsnį į kai kurias rastas ir rastinas mūsų veiklos sritis.

Lituanistinis švietimas. Čia būtinos naujos orientacijos studijos. Mokymo ir auklėjimo balanso klausime turėtų būti rastas atsakymas palankus sustiprintam tautiniam auklėjimui. Šeštadieninės mokyklos turėtų virsti vaikų ir jaunųjų mėgiama susirinkimais su dainų, šokių, vaidinimų, pasakojimų programomis, įterpiant tik pačius būtiniausius mokymo elementus.

Kultūrinis judėjimas. Bendruomenei turėtų labai rūpėti, kad būtų gyvi ir pajėgūs mūsų spauda, knygos, teatrai, mokslo ir meno kūriniai. Tik kiek atviresnė akim pasidarius, nesunku pastebėti, kad gerai organizuotom pastangom mūsų spaudos ir knygų tiražą gana trumpu laiku visai įmanoma padvigubinti, o per ilgesnį laiką ir patrigubinti. Taip pat pagausinti parengimų lankymus. Šiose gyvybingose mūsų kultūrinio darbo srityse Bendruomenė per paskutinius šešerius metus tikrai nieko nėra padariusi.

Informacija ir propaganda. Šio krašto lietuvis turi žinoti, kas bendruomeniniame darbe daroma ir darytina, jis tu-

ri būti įtikintas, kad jo jėgos, patarimai ir ištekliškai reikalingi laimingesnei ir įtakingesnei išeivijai formuoti. Čia Bendruomenės balso šiam krašte irgi beveik nesigirdi.

Socialinė ir ekonominė veikla. Šiose srityse Bendruomenė visai nėra pajudėjusi. O ją tinkamai ir patikimai suorganizuoti, Bendruomenė galėtų tapti tuo prieglobsčiu už kurio ribų joks lietuvis nenorėtų likti ar atsidurti. Čia šitokios programos pirštų studijoms ir statyboms: investavimų klubų organizavimas, investavimų patarimai, pajėgios prekybos ar pramonės bendrovės organizavimas, kooperatyvinis automobilių draudimas, pensininkų sodybų steigimas, savų kapinių įsigijimas gausesnėse kolonijose ir panašios socialinės-ekonominės prigimties programos. Jomis kiekvienas lietuvis tikrai turėtų traukimo susidomėti, o tuo pačiu ir organizatorė -- Bendruomenė.

Šitokių studijinių ir organizacinių darbų pati Taryba negalės atlikti. Tam ji turi naująją centro valdybą įpareigoti, kad ši sudarytų specialius centrinius organus. Tuo būdu, šalia Kultūros Fondo ir Švietimo Tarybos, būtų atgaivinta informacijų žinyba, išteigta Tautinių tikslų tyrimo komisija (su nariais - korespondentais iš įvairių gyvenimo, mokslo ir meno sričių), Socialinė - Ekonominė Taryba ir kiti organai pagal reikala.

Tikiu, kad baigėsi konservavimų laikas. Jei nenorime mirti, turime atverti akis laiku, galimybėms ir atečiai. Prašome Tarybą mūsų neapvilti.

ST. ANTHONY
SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
Joseph F. Gribsauskas
Executive Secretary

4³/₄% ON INVESTMENTS
Units of \$100.00
Dividend Checks
Mailed Quarterly

5% ON BONUS SAVINGS
Units of \$1,000.00
For 3 Years
Dividends Paid
Quarterly
or Compounded

1447 So. 49th Court
CICERO, ILLINOIS 60650
Phone (Area Code 312) 656-6330

HOURS: Mon. 9-8; Tues., Thurs., Fri. 9-5; Sat. 9-7; Wed. Closed
Savings In By The 10th Of The Month Will Earn From The 1st.

PETKUS
LAIDOJIMO ISTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

M. Valiukėnas

AKIMIRKOS

BRONYS RAILA

KAM DIEVAI PAVYDI

B. Budgino mirties metinių proga (2)

Gyva Bronių Budginų pirmą kartą sutikau tik 1949 m. pavasarį, jau New York'e, Amerikos Lietuvių Tautinės Sąjungos steigiamojo seimo išvakarėse. Čia jis buvo atvykęs drauge su Antanu Oliu, Antanu Rudžiu, Petru Linkumi ir kitais chichagiečiais. Seimo parengiamosios komisijos posėdžiui greitai pasibaigus dviese nusileidom į New Yorker viešbučio restoraną ir vis negalėdami išsikalbėti... Išsėdėjom ligi išnaktų.

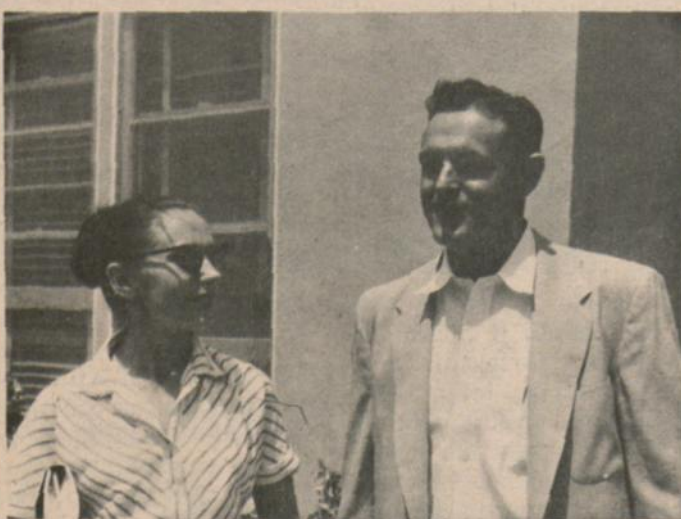
Jeigu kai kurias moteris, anot poeto K. Borutos, "tegalima mylėti iš tolo", nes "arti jos tokios, kaip Baltija", tai čia buvo viskas kitaip. Tiesa, jeigu taip neatsargiai išsireikšti šiais psichanalizės laikais, Budginą jau anksčiau buvau įsimylėjęs. Bet tai buvo abstrakti meilė, iš laiško jo bičiulini, labiau tik teorijos, jo patriotizmo, tautinės moralės, iškentėjimų ir pasiaukojimo branginimas. Tai protinei meilei dar stigo asmeninės pažinties, tiesioginės gyvos emocijos ir, kas turbūt už vis svarbiausia vyrų bendravimuose, draugystės šilumos.

Ir dabar ji bemaž, per pirmą pusvalandį ir, kaip manatrodė, abipusiškai iš karto atsisakė, lyg būtume buvę seniai pažįstami ar ilgai nesimatę vaikystės draugai. Visos tos jau anksčiau per laiškus pažintos ir mane patraukusios Budgino dvasios abstraktinės vertybės čia buvo justai. Tik dabar daug gyvesnės, nes lietus į retą jo asmenybės malonumą, širdingumą, sklandančią šilumą, pakvepinamą šypsenom, sąmoju ir humoru. Ir tai kad visko būtų per daug, -- tai įderinta į dailiai nuagusių jau no vyro figūrą ir dar pridėta labai gražus, it filmų žvaigždžių karjerai atrinktas veidas.

Kažkaip per daug vienam žmogui! Nejmanoma, kad atidžiau pažvelgus tavyje nekilų nerimasi!

Ar iš toliau stebėdamas ar iš arti susidraugavęs, aš beveik visuomet pajuntu kažką nerimą, kaip žiūriui į vyrą, kurį tėvai ir dievai per daug apdovanojo dvasiniais ir doroviniais lobiais, vidiniu sveikumu ir gerumu, retais būdo teigiamais ir gabumais, prie viso to dar nepaigalėdami ir išskirtinai gražios finišės formos. Per tirštai viename asmenyje susitelkus tom puošmenom, tėvai džiaugiasi, bet dievai turbūt pradeda pavydėti. Jie supyksta ir tokiam laimingam kūriniui kai kuomet keršija sunaikinimu: ar tai žu-

vimu aukojantis už kitus, ar paspėdami jam kokią katas-trofą, arba šiaip visai lyg be reikalo ir prasmės nudobdami ar palauždami, Visuomet ne laiku, visuomet per greit ir per

JAUNYSTĖS PAVASARYJE... Inž. Bronius Budginas su žmona Antanina, netrukus po persikėlimo į Kaliforniją, prie savo namo Santa Monikoje.

anksti. Mirtim užnuodyti likimo smūgiai tokius žmones greičiau perbloškia ir vis atakuoja, it kirminai ant obels gražiausiai išnokusių labiausiai kvėpiančius obuolius.

Negaliu išsivaduoti nuo šio nerimo, gal ir prietaro, nes taip buvo per anksti sulaužyti ar nužudyti jau ne vienas ir ne du iš mano pačių geriausių, vertingiausių ir mylimiausių draugų. Ilgiau išliekame tik mes, kuriems jokie dievai nieko nepavydė, rūgštieji obuoliai, nepatrauklus net kirminams, mes -- baltiesnieji, atsargesnieji, visokiom ydom persigėrę, iš visokių trūkumų skylių suklijuoti koriai...

Kai susitikom New York'e, Budginas tada jau buvo plačiai populiarus asmuo Amerikos Lietuvių tarpe, ne tik Chicagoje, ir ne visai be pagrindo.

Iškilusias Amerikon, kaip vienas iš pirmųjų Europos pokariinių tremtinių-pabėgėlių ambasadorius, jis čia atliko savo misiją gabiai ir su kaupu. Talkininkaudamas Amerikos Lietuvių Tarybai, jis su prakalbom apvažinėjo beveik visas didesnes Amerikos Lietuvių kolonijas, gyvu žodžiu ir gyvu tikrąja sodraus turinio ir stilistine prasme -- supažindindamas tautiečius su naujausiom Lietuvos ir

Lietuvių likiminėm problemom. Talkininkaudamas Balfui, jis, nacių kacetininkas, buvo gyvas pavyzdys ir liudininkas atmušti tada plačiai paskleistam komunistų šmeižtui apie lietuvius

tremtinius Europoje, kaip fašistus ir nacių bendrininkus. Tuo jis drauge žymiai pakėlė Amerikos Lietuvių dosnumą aukoti vargan patekusių tremtinių pinigais ir greičiau suteikti jiems 20,000 darbo ir būto garantijų jų artėjančiai imigracijai.

Apie šią Budgino veiklą tuomet mirgėjo korespondencijos, aprašymai ir straipsniai visų kryptų Amerikos Lietuvių spaudoje. Jis dirbo ir kalbėjo visų Lietuvos žmoniškam ir tautiniam labui, nieko neatribodamas ir neatsiribodamas. Ypač Chica-

goje, kur jis buvo iniciatorius arba spiritus movens tiek naujai besitelkiančių tremtinių, tiek visų kitokių sąjūdžių, švenčių minėjimų, vajų, manifestacijų ar eisenų. Tai šiandien puikiai matyti tik iš mažos dalies tų spaudos svarbesnių iškarpų, kurios tebėra Broniaus paliktose popieruose.

Vienas iš linksmiausių ir tragikomiškiausių įvykių, beabejo, buvo Chicago Lietuviški kalbančių komunistų šauktasai "masinis mitingas" pareikšti protestą prieš JAV Imigracijos ar policijos įstaigų grasinimą išdeportuoti į laimingą sovietinę gimtinę "Vilnius" redaktorių draugą Andriulį. Į tą viešai paskelbtą ir visus padorius lietuvius kviečiantį "masinį mitingą", nesijausdamas per daug nepadoriu, nutarė atvykti pasiklausyti prakalbų ir Bronius Budginas su nemažu būriu savo draugų. Mitingui prasidėjus ir rengėjams nesugebant sudaryti nei prezidento, nei programos, nei išlaikyti tvarkos, daugumos dalyvių nubalsavimu pirmininku buvo išrinktas... Budginas. Jis tada tvarkingai pravedė mitingą, pats kalbėjo ir leido kitiems pasisakyti, -- ir taip demokratiškai daugumos nubalsavimu buvo priimta rezoliucija, kad ketinimas "Vilnius" redaktorių išdeportuoti sovietinėm Lietuvon yra vis dėlto pagrįstas, pilnai remtinas ir būtų naudingas Amerikos ir Lietuvos interesams...

Bet šalia važinėjimų ir prakalbų, vajų, mitingų ir paradų, reikėjo gyventi ir pragyventi. Reikėjo pagaltoti ir apie ateitį. Bronius labiausia troško užlaigti dar Kaune įpusėtą, Vokietijoje trumpai tęstas, bet vis ne užbaigtas inžinerijos studijas, įsigyti praktišką profesiją ir savarankumą.

Neturint lėšų studijoms, bet gi reikėjo šią svajonę vėl atidėti, ir jis su džiaugsmu pasinaudojo Antano Oliu pasiūlyta nediplomuoto inžinieriaus

tarnyba prie Chicagos Sanitarinio Distrikto statybinių darbų, kur turėjo progos įsigyti gerą praktišką anksčiau, negu diplomą. Tik vėl dingio viltytės testis studijas nors vakarieniškas laisvalaikio valandom, nes Bronius nejučiom ir su įkvėpimu tuoju pasidarė Distrikto prezidento Olio taip pat visų vakarinių valandų ir laisvalaikio artimiausių ir veikliausių talkininku, ypač tada Olio pirmininkaujamos Amerikos Lietuvių Tautinės Sąjungos, Margočio radijo ir net lietuvių respublikonų padalinio nepasibaigiamose veiklose. Nuo to laiko Olio jis labiausia vertino iš visų vyresniųjų Amerikos lietuvių, visada atsiliepdamas su šilčiausia simpatija ir pagarba.

Ir vis dėlto, šios daugiau žodinės, ar agitacinės, ar idealistiškai poetinės veiklos, matyt, pilnai nepatenkino neramius, konkretaus, inžineriško Budgino būdo. Jis staiga stoja savanoriu į Amerikos kariuomenę ir išeina karinės žvalgybos kursų apmokymą. Po trumpo pertraukos, 1951-52 m. jis dar metus su viršum tarnauja reguliariojo kariuomenėje, daugiausia dirbdamas Military Intelligence srityje. Vėliau man kartą jis lyg juokaudamas, lyg rimtai apie savo eskapadas į armiją išsireiškė: -- Karui kilus, su karinės žvalgybos profesija aš gal būsiu žymiai naudingesnis Lietuvai, negu su šau-

tuvu rankose...

Pagaliau, susitaupęs kiek lėšų, 1953 m. jis grįžta į Illinois Universitetą Urbanoje ir sekančiais metais savo studijas baigia statybos inžinieriaus laipsniu. (Vėliau, tarnaudamas Santa Monikos Douglas lėktuvų bendrovėje, per keletą metų dar studijuoja potarnybinėm vakariniem valandom University of Southern California, įsigydamas ir lėktuvų statybos inžinieriaus magistro laipsnį).

1954 metais gauna tarnybą ir apsigyvena Texas valstijoje, ilgesnį laiką taiso sveikata, keičiamas po Meksiką, fotografuodamas senovės indėnų piramidės ir šventyklos, kurių filmus ir skaidres vėliau mėgdavo mums rodyti. Tada apsišprendžia sėsliau sušėimėti, trumpam sugrįžta į Chicago, veda Urbanos laikais pažintą savo "sweetheart" Antaniną Mišaiūtę, gimusią Radviliskę, ir 1966 metais su ja atvyksta į Kaliforniją.

Pradžioje apsigyvenęs išsiuomotam bute, netrukus perkęs jaukią vilą su sodu Santa Monikoje, netoli savo darbotviesės ir Ramiojo vandenyno, kartą jis prisipažino, kad nesitiki surasti ir nebeiškos kitos mažiau varginančios ir jaukesnės laukimo vietos, -- neišvengiamai užgaudamas "pakeliui į tėvynę".

DRILL PRESS OPERATORS

NIGHT SHIFT, 4 p.m.-Midnight. Good working conditions. Fringe benefits.

Apply Personnel

Hersey-Sparling

Meter Company

250 ELM ST., DEDHAM, MASS.

Specialists in Water Meters

An Equal Opportunity Employer

(95-98)

PLANINGAS TAUPYMAS

MOKA GERUS DIVIDENDUS.

PRADĖK TAUPYTI ŠIANDIEN!

- Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokame visas pašto persiuntimo išlaidas.
- Metinis dividendas $4\frac{3}{4}\%$ išmokamas du kart per metus už visus taupymų suskaičius.

PARKING LOT — ADJOINING OUR OFFICE BUILDING

DEL INFORMACIJŲ KREIPKITES

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD • CHICAGO ILL. 60608

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4; Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

ŠPIONAŽO PINKLĖSĖ

JOHANNES M. SIMMEL

(59)

Už dviejų mėnesių Tomas Lievenas su Fabre ir Akazianu įsitaisė dideliame apartamente Wiesbadene.

-- Kodėl jūs nepatenkinti Dunia? Ji puiki, gerai mums ruošia valgių, -- paklausė savo draugų Lievenas.

-- Taip, bet ji iš tavęs per daug reikalauja. Pažiūrėk tik į savo pirštus, -- pasakė Bastien. -- Jie dreba.

Tomas tikrai atrodė išvargęs. Nors Dunia jis apgyvendino gretimame apartamente, bet kas vakarą ją mitydavo.

Wiesbadene Lievenas vadinosi Ernst Heiler ir buvo suorganizavęs bendrovę savo bičiulio armėno vardu. Ši bendrovė supirkinėjo įvairias prekes ir kraudavo ZVG sandėliuose. Be Wehrmachto reikmenų, ZVG sandėliuose buvo amerikoniški Jeepai ir sunkvežimiai, kurių išgabenimas atgal į Ameriką būtų per brangiai kainavęs.

-- Aš turiu du klientus, -- kartą pasakė Akazianas, -- Vienas yra Aristote Pangalos, atstovaujantis graikų partizanams, o kitas yra indokinietis Ho Irvadi.

-- Jūs nebandysite tiems tipams parduoti ginklų? -- sušuko Bastien nuogastaudamas.

Čia įsikūso Tomas paaiškindamas:

-- Jei mes jiems neparduosime ginklų, kiti parduos. Tokiu būdu mes galime parduoti, tik jie nebus patenkinti gautais ginklais.

-- Aš nesuprantu, ką tu čia kalbi.

-- Leisk man paaiškinti. Netoli aš išnuomavau seną hangarą, kur šovinius ištuštinsime ir paraką pakeisime drožinėmis. Gi kulkosvaidžiai yra įpakuoti užkaltose ir užplombuotose dėžėse. Aš sudarau stalių, kuris padarys tokias pat dėžes ir išdegs raišes, o plombo antspaudas nesunkiu bus suklustoti. Kad jos svėrtytų tiek pat, priklausime juodo muilo...

-- O ką mes darysime su paraku ir tikrais kulkosvaidžiais.

-- Prekes pakrausime Hamburge laivą, -- pasakė Tomas.

-- Prie Hamburgo jūra gili... Supratote?

1947 m. rugpjūčio mėnesį Vokietijoje maitinimasis tiek pasunkėjo, kad žmogaus maisto davinys krito iki 800 kalorijų. Dar niekad Vokietija neįėjė tokio didelio bulvių nedatkelio. Ligoninės ir stovyklos buvo vienintelės kurios gaudavo davinį. Maisto produktai dingio iš lentynų. Riebiųjų davinys krito iki 150 gramų, o cukraus duodavo svarą balto ir svyrą geltono. Gi pieno tiekimas visai nutrūko. Tik dabar žmonės pradėjo jausti baigto karo pasekmes...

Bet įsteigtoji Akaziano vardu bendrovė savo veiklą išplėtė. Graikui ir indokiniečiui buvo parduota 2000 kg. "atebrino" iš Wehrmachto rezervų, skirtos kovai su drugiu. Ant dėžių dar buvo išpašyti nacių ženklai ir reikėjo juos perkaupti. Didesnė problema atsirado, kai Pangalos ir Ho Irvadi panorėjo nupirkti po 30,000 kolonialinių šalmų. Tuos šalmus Lievenas turėjo, bet juose buvo ne išplaukiamu rašalu įspaustos svastikos ir pirkėjai turėjo atsisakyti nuo prekių. Kas daryti su tais keliasdešimt tūkstančių Afrika Korps šalmams? Lievenas keletą dienų svarstė ir staiga jam kilo puiki idėja. Šalmų vidus buvo užmuštas geros rūšies oda, kuri tuo metu Vokietijoje buvo sunkiai randama ir jokia vokiška skrybėlių dirbtuvė negalėjo gauti nė juostelės odos. Lievenas tuoj susisieikė su skrybėlių fabrikais ir jam išpirkio šalmus, kaip kokius saldainius. Buvo uždirbta daug daugiau pardavinėjant tų šalmų pamušalus, negu būtų buvę gauta už pačius šalmus. O kartu buvo prisidėta prie skrybėlių fabriko ganybos pakėlimo.

Bet Lieveniui didesnį rūpesčiai buvo iš Dunios pusės, kuri vis labiau darėsi neparankesnė. Ji jam sukeldavo pavydo scenas ir Lieveno sveikata silpnėjo diena iš dienos.

Vieną dieną Bastien nusprendė, kad toliau taip tęstis negali. -- Ta moteris tave į kapus nuvays, -- pasakė jis Tomui. -- Ką aš galiu daryti. Jei ją atstumsiu, ji pasiskys policijai. Laisvu noru ji nepasitrauks...

-- Palauk, leisk man pagaltoti, -- pasakė Bastien. -- Gal bus galima ką nors padaryti.

1947 m. rudenį Lievenas rado, kad iš kiekvieno amerikoniško miegojimo maisto galima pasigirti vieną porą vyriškų kelnų. Jis turėjo 40,000 maišų ir tą rudenį Pietų Vokietijoje siuvyklos buvo užverstos kelnų siuvimu... Pavasarį, kai jau nusikratė paskutinėm prekęm, kulkosvaidžiais ir šoviniais, trys draugai pasirošė Wiesbadene uždaryti savo "kromelį", nes graikai ir indokiniečiai galėjo kiekvieno metu pamatyti, kad buvo apstatyti.

-- Jei jie mus suseks, ilgai su mumis nekalbės -- pasakė Tomas.

Bet ginklų pirkimai jų nesusekė. Tuo tarpu kiti pirkimai, kai visi prisimena, 1956 metais Vokietijoje pagavo kitus ginklų spekulantus, vienam į automobilį įdėdami bombą, o kitą iš revoliucinio garveje nudėdami...

Jei Lievenas ir jo draugai sugebėjo įsigyti naują ginklų pirkėjų kerštą, tai jų laukė nauja su-

1948 m. gegužės 14 d. prie jų suskambėjo skambučiai. Bastien atidarė duris ir grįžo visas išbašęs.

-- Du ponai iš sovietų karinės misijos nori jus matyti.

-- To tik beturko! -- sušuko Tomas.

Į salioną įėjo du rusai.

Tomui širdis sustojo plakusi. Viskas baigta, nes dabar su-

-- Labą dieną, jūs būsite ponas Heiler? -- paklausė vienas rusų.

-- Taip.

-- Mes ieškome Dunios Melaninos. Mums sakė, kad ji gyvena pas jus.

-- Hm... -- palengva Tomas atgavo lygsvarą. -- Ši ponia tik pripuolamai pas mane.

-- Ar mes galime su ja pakalbėti? Vieni?

-- Aišku, -- atsakė Tomas.

Jis nuvedė rusus į gretimą apartamentą, kur gyveno Dunia. Už dešimties minučių rusai išvyko. Tomas ir Bastien nusukbėjo pas Dunią su klausimais:

-- Ko jie norėjo?

Triumfuodama braižė blondinė puolė Tomui ant kaklo, vos neparversdama ant žemės.

-- Tai laimingiausia mano gyvenimo diena, Mano mylimasis, mes galėsime apsišvesti!

Bastien išplėtė akis.

-- Mes galėsime ką? -- paklausė nesuprasdamas Tomas.

-- Apsivesti!

-- Bet tu esi išteklėjusi, Dunia!

-- Daugiau nebesu. Štai dvi minutės kai aš laisva. Ties ponai mane įspėjo, kad grįžčiau namo. Mano vyras pasiskundė sovietų skrybų teismui, bet aš atsisakiau. Tokiu atveju jie man pasakė, mano veddybos su Melaninu anuluojamos. Ir štai dokumentas.

-- Aš nemoku skaityti rusiškai, -- sumurmėjo Tomas.

Jam pradėjo sukintis galva. Jis matė Dunią, nustebus Bastien veidą, laivus su kulkosvaidžių dėžėmis, šovinius su pliuvenomis...

(Bus daugiau)

PLUOŠTAS ĮSPŪDŽIŲ APIE SENUS DRAUGUS (4)

ANTANAS GUSTAITIS

Pietiniame Bostone, JAV seno universitetinio miesto pakraštyje, vienoj ar kitoj gatvėj gali sutikti neaukštą, kresną, plačiapetį vyrą, kuris žiemą ir vasarą stambių ir tirštų plaukų kuodą laiko užvožęs plačiabryle skrybėle. Kai ateina tas metas, kada reikia vilkėti apsiaustą, tas jo apsiaustas beveik visuomet būna visu sprindžiu ilgesnis. Susidaro įspūdis, kad stambaus ir didelio vyro stuomeniui nieko daugiau nestinga, o tik truputį ilgesnių galūnių...

Keleivio veidas yra ryškių ir taisyklingų bruožų, malonus, patrauklus, padabinas ryškia vanago nosim, vešlių antakių pridengtom akim, dar vis nestokojančiom žvitumo ir spindesio. Tačiau, kai jis keliauja vienas, niekad nesidairo į šalis, atrodo giliai savinugrimždęs, žvilgsnį įdūręs žemėn, o ne dangun, ne tolimon, kur juk visa dar likusi mūsų ateitis! Kai tose gatvėse jis sutinka pažįstamą -- ne kiekvieną apdovanoja šypsniu, kartais, galėtum pagalvoti, kad sutikai surizgusį, sunkiom problemom apsikrovusį ir net nelaimingą žmogų...

Tas keleivis, jau kuris laikas ir dirbęs Keleivy, yra mūsų humoro ir satyros meistras Antanas Gustaitis. Aš nežinau, ar tokį jį įsivaizduoja ir mato tie, kurie sakosi jį pažįstą tik iš raštų, ir tie, kurie nuolat su juo susiduria akis akim, veidas veidui, nėra kalbos, poetas Antanas Gustaitis yra didžiai marginalas savo vidumi, per vieną vakarą sugebąs apreiškinti keletą savo pavidalų, bet man nė karto netvinkstelėjo laimė sutikti jį kitokį vienoj ar kitoj P. Bostono gatvėj...

Mudu su Ant. Gustaičiu, kaip nuodėmingi šio pasaulio vabalai, turim visą kaupą panašių ar lygiagrečių silpnųjų. Mėgstam skaniai ir šokiškai pavalgyti, mėgstam, kaip jis sako, pavalkatauti, turim didžiulį polinkį gražiai ir turtiškai gyventi, ne vienu atveju įsižiūrime į tą pačią atraktyvią moterį, riteriškai dėl jos susikaunam, kartais mėgstam ir svaiginančio gėrulo saiką padidinti -- tiek jo savin supilti, kiek kojos nėra linkusios pakelti...

Bet gi -- ir tą pareiškimą galiu kryžium prisiekti -- nėra buvę atsitikimo, kad Ant. Gustaitis vienas pats užvežtų ton ar kiton Bostono smuklėn, kurios čia užia dieną naktį, kaip širšių koriai. Jeigu tokis nuotykis jį ištinka, tai dėl to yra kalti jo draugai ir gerbėjai (tuo galutiniai yra įsitikinusi ir jo žmona Aleksandra), bet ir tas dabar labai retai atsitinka, nes anot borisinio vienuolio Varlam, "žmonės šykštūs tapo, Dieviui duoda mažai"...

Labai retai, tik atsitiktinai tuo požiūriu ir aš esu savo sąjone apkrovęs "sunkia nuodėme". Kai dar gyvenom P. Bostono K gatvėj, tam pačiam pajūrio name, vieną kitą kartą susitikdavom su Antanu grįždami iš darbo. Žinoma, iš anksto nesusitarę ir jokių slaptų planų nesupynę. Tokiais atvejais aš paimdavau jį už parankės ir įsivedavau į žaliu dobilu pasidabinusią smuklę, kur mudu, prie baro stovėdami, išgerdavom dukart po dvigubą "skotiško vandens" stiklinaitę. Senieji tuvis, tos smuklės savininkas, mudviejų apsilankymais būdavo labai patenkintas, akivaizdžiai saiko nemažindavo, tad ir mudu jam skrupulingai atsilygindavom, kartais dar ir po trečią dvigubą išlenkdami...

Vai, smagu buvo laikai, tada mes su Antanu buvom, kaip čia sakoma, tik kvaili nuomininkai, jokių nuosavybinių rūpesčių neturėjom, kaip jį kasdieną turi Br. Raillos dailiai aptarti "tubeforai", privalę daug dirbti ir kiekvieną ditkę taupyti. Šimtas pykčių, koks čia gyvenimas, kai negali net tokios menkos pramogos sausu rengti...

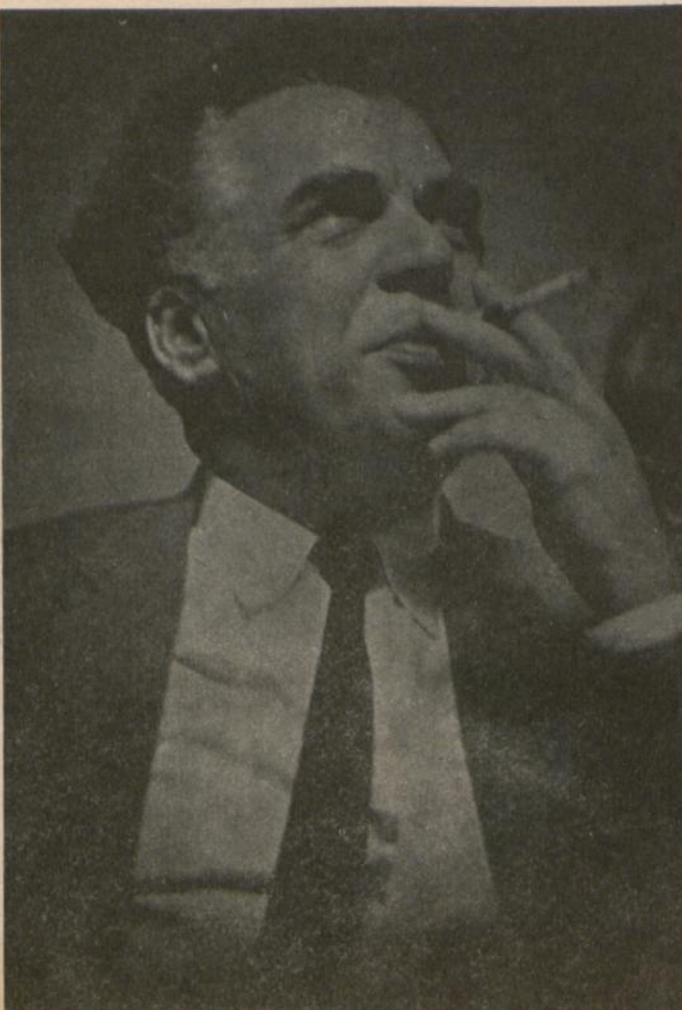
Galimas dalykas, tas reginių ir pramogų ilgesys tėra tik mano vieno "kančia". Kai vėl drau-

STASYS SANTVARAS

ge apsigyvenom naujojo pastogėj, netrukus pramintoj senų lėlių namu, stypsiančiant marių kranto, kur vandenys ūbuoja okeaniniai laivai, pakrantės yra kupinos meškeriojų ir meilės nuotykių mėgėjų, o dangus pilnas žuvėdrų ir lėktuvų -- poetas Ant. Gustaitis regimai atku-to. Čia jis sodina gėles, pušis,

mo aš iki šiol esu kupinas netikėjimo.

Girdi, vieną kartą, drauge su akt. H. Kačinsku, jie suteikė man garbę, aplankė mane tada, kai aš gyvenau Kaune, Donelaičio g-vėj, ištaigiuose inž. Iljino namuose. Alė, atseit, p. Santvarienė, būvusi vaišinga ir sveatinga, paruošusi kavos ir taurių gėrimų, atrodžiusi graži, lipšni ir gundanti, o aš, tikras stuobris, tekalbėjęs tik su Hen-

Antanas Gustaitis

(g. 1907 m. kovo 12 d.)

egles ir gluosnius, tuos augalus kiekvieną dieną laisto, uoliai rūpinasi visom ūkininko pareigom -- perka trąšas, pūreną žemę, grėbsto rudensio atbiokštus lapus, rauna piktžoles...

Ilgą laiką Antanas giedoj, kad jo darbui palankiausia buvo į vieną šoną pakrypusi triaukštė lūšna, iki šiol teberiošanti prie kito Atlanto vandenų iškyšulio. Ten, tos lūšnos antramaukštė, Gustaičiai išgyveno naujakurių įsikūrimo laikotarpį Amerikoje, ten Antanas sukurė stambią dalį eilėraščių, kuri išspausdinti jo satyrų rinkiny Anapus teisybės. Tačiau ir dabar, kai susavo bičiuliu Vl. Mickūnu beveik kiekvieną vakarą išseinuatgalviom vaikėtytynė į pajūrį, iš tolo regiu ilgai negestantį žiburį Antano kambary. Gal daug nesuklysiu liudindamas, jog tais vakarais mūsų humoristas ir satyrikas, kaip koks viduramžių alchemikas, ry-mo gaubtos lempos šešėly ir kažką dirba. Iš čia juk pasaulin jau išlėkė ir jo naujasis poetizijos rinkinys ir atskirdo juodas varnas! Nors kupinas abejonių ir nepasitikėjimo, nors kartais ir per daug aštriom rykštėm save plaka tas vienišas žmogus, reikia tikėti, kad šiame darbiame žemės kampelyje gims dar viena smailkšti, netarpinė humoro ir satyros strofa...

Impresionistiniams paveikslui, kurį ryžausi tapyti, negana to abipusio artumo Amerikoje, kurio abu su Ant. Gustaičiu labai nenorim sudrumsti, nes gi dabar jau esam pusininkai, susijungę bendrų įsipareigojimų grandinėm. Kad paveikslas būtų spalvingesnis -- reikia grįžti į tą brangią šalį, iš kurios į šį kraštą atkilom svetimom žemėm ir baugiais vandenim. Ten iš tikro ir buvo sumegzta pažintis, ilgoką laiką buvusi gana pilka ir skurdi...

Antanas Gustaitis, kaip ir Bern. Brazdžionis, retkarčiais man pažeria priekaištų, už-raugytų ir atsivežtų iš Lietuvos, Bern. Brazdžionio priekaištus jau šiek tiek paryškinau, o Ant. Gustaitis pasakoja tokią siaurbingą istoriją, dėl kurios tikru-

riku, Antanui Gustaičiui beveik nenorom padavęs ranką...

Na, aš puikiai suprantu, kad puikybė žmones žudo, tad negi ir mane tokia baisi nesąmonė būtų kada nors apėdusi? Tobulai Kačinsko ir Gustaičio apsilankymo nebeprisimenu, na, ir toks mano eilgesys svečių akivaizdžiai turėtų būti ne iš mano pasaulio. Laimė, kad Antanas pats surado nesuspisratimo atomazgą: esą, aš toks atžagarias buvęs, nes regimai bijojęs, kad jis. Antanas Gustaitis, nepaimitų Alės už rankos ir neišvestų jos iš namų...

Kai jis ta šakė ėmė badyti man į vieną ar kitą šoną, nieko

Laivai prieplaukoje...

man nebeliko, tik priminti jam seną prancūzų posakį: "La vengeance est un plat que l'on mange froid" (kerštas yra toks patiekalas, kurį reikia valgyti atšalus)...

Kitas susitikimas su Ant. Gustaičiu, jau nesukėlęs priekaištų, įvyko svetimoj žemėj, vokiškam Tuebingene, Berods, 1945 m. vėlybą vasarą, Pulgio Andriusio lydimi, mas aplankė Ant. Gustaitis drauge su Bern. Brazdžioniu, abu atvykę iš Ravensburgo.

Karo andra jau buvo pralėkusi, paskui save palikdama sugriautus miestus ir tūkstančius užmuštų žmonių tuose griuvėsiuose, tačiau dar visiškai nesugriovusi mūsų vilčių, tikėjimo ir pasiryžimo. Tuoju pradėjom megti planus, kas tuojau turėtų būti bandoma veikti. Tada ir atsirado tos dešimtys progų iš arčiau pažvelgti į Ant. Gustaitį ir į jo vidaus "oro atmainas".

Visus mus tada skaudžiai slėgė Lietuvos praradimas, bet visai uoliai tebetikėjom teisingumu ir vakariečių išmintim, nors jau matėm atošvaitas jų grubaus nesugiedojimo ir valkiško nai-vumo. Kai kas nors nelemto atsitikdavo, šiaudavom keteras, stengdavomės nepasiduoti ir nepalūžti. Nepastoviose ir nuolat besikeičiančiose nuotaikose, kurios mus jungė į tamsesnį vienetą, netrukus įžvelgiau, kad Ant. Gustaitis yra išmintingas, jautrus ir bičiuliškas vyras. Ir tom pačiom dienom, kai nuolat paviršium iškilavo kieno nors asmeniškai ar bendri sopuliai -- Antanas būdavo pirmas mūsų tarpe, kurio akyse sublizgėdavo ašaros. Laikui bėgant, tą jaudinantį jo jautrumą esu išgyvenęs ne vieną kartą. Džiaugsmas, didžiai maloni naujiena, taip pat gali Ant. Gustaitį pravirkdyti. Vargu yra lengva žmogui gyventi šiame nuodų kupinam pasauly su tokiais jausmingu vidumi...

Kai tik arčiau susipažinom, tuoj man susidarė įspūdis, kad Pulgis Andriušis ir Antanas Gustaitis yra dvyniai, nors Antanas savo gimimu yra kapsas, o Pulgis -- aukštaitis iš Gaidžių kaimo. Kai juodu būdavo drauge -- pokštai, išdaigos ir fantastiškiausios išmislios neturėdavo galo. Liaudiškai tarant, vienas kalbė, o kitas auginsin Juodu akivaizdžiai vienas kitą papildydavo, netikėtan posūkinį pakreipdavo, vis nauju sąmojom apkreisdavo, kad kuris nors neprarastų budrumo -- tartum žarijų vienas kitam po kojom pažėrdavo. O tai yra nedažnas atsitikimas literatūros gyvenime, kad vienu metu atsirastų tokia darni ir tolia pajėgi rašytojų pora. Jie yra giminingi ne tik savo kūrybos žanrais, bet ir visa eile vidinių polinkių -- abu mėgsta linksmybę, alasą draugų tarpe, abu yra nuostabūs pasakotojai. Tiesa, jie turi ir skirtingų bruo-

(Nukelta į 6 psl.)

Vyt. Alantas

RENEŠANSAS ŽEMAITIJOJE

NOVELĖ

(6)

-- Jokio sąmokslas aš prieš tave neruošiu, nebūk juokingas, -- atsakė jis ramiai.

-- Tai ko tu važinėjai šią vasarą į Pasvyrius? Kam tos visos kalbos apie Bacvinskius?

-- Važinėjau, nes norėjau aplankyti savo seną klasės draugą ir, kaip sakiau, pareikšti jai savo užuojautą: ji dabar našlė. O tau užsiminiau dėl to, kad, maniau, bus malonu prisiminti senieji laikai...

-- Man visai nemalonu... Koks malonumas minėti laikai, kada tu tikėjai pateksias dangun ir staiga buvai nutrenktas pragaran? Gražiausias atsiminimas iš anų laikų man liko tik tas, kad aš sutikau tave, savo geriausią draugą, o visa kita... Ar tu žinau, kad mes su Vanda buvome sutarę bėgti iš Žemaitijos ir apsistoti Kaune? -- staiga aš jį paklausiau.

-- Gal ir ne viską, bet šį tą žinau...

-- Nieko tu nežinai, -- kalbėjau aš vaikščiodamas po kambary. -- Egzaminai pasibaigė, visi išvažinėjo, net ir Bacvinskis išvažiojo į savo ūkį. Aš likau, ir Vanda liko... Nebesekiojo mūsų smalsios akys, mes buvome laisvi. Babrungo pakrantėmis mes išeidavome toli už miesto, maudydavomės, ji man deklamavo savo Mickevičių, kalbėdavomės, svajodavome... Mūsų meilė pražydo staiga ir audringai, lyg pavasaris per ilgai sukaustytas žiemos. Ir nei aš nei ji nenorėjome, kad jis baigtųsi, norėjome jį padaryti amžiną. Tai buvo mano gyvenimo gražiausias pavasaris! Po ilgų kalbų ir diskusijų mes, pagaliau, sutarėme bėgti. Aš turėjau šiek tiek susitaupęs pinigų: pradžiai būtų užtekę. Paskum aš tikėjau susirasiąs kokio darbo ir studijuosiąs, o ji lankys Dramos Studiją, nes aš nė kiek neabejojau jos talentu. Tą vakarą prieš pabėgant aš susiradau vežiką, nugalėjęs pas jį savo ir jos lagaminus ir liepiau jam laukti rytą už miesto, o mes su Vanda sutarėme susitikti parke ir paskutinį kartą atsisveikinti su vietomis, kur prasidėjo mūsų meilė ir kur mes buvome tokie laimingi... Ir ką gi, kitą rytą, kai aš sklindinas nerimo ir lūkesnio laukiau jos prie Atodūsių Tiltelio, ji atėjo pasiramsčiuodama ant Bacvinskio rankos...

-- Taip, bet ar tu žinai, kodėl ji taip padarė?

-- Juokai! Kokia čia gali būti paslaptis? Bacvinskis buvo geresnė partija... Jis buvo direktorius, ūkio savaininkas ir, be abejo, kilmingas bajoras, o aš -- kas? Nususęs studentėliukas...

-- Tu ją įžėidi taip galvodamas, -- atsakė mano draugas ramiai. Tą naktį atvažiojo Bacvinskis su liūdna žinia: Vandos motina sunkiai susirgo. Tu žinai, ji visada buvo liguista moteris. Ji laukė parvažiuojančios dukters ir nesulaukdama paprašė savo kaimyną Bacvinskį nuvažiuoti jos parvežti.

-- Gal ir taip, bet ji galėjo ateiti viena man tai pasakyti. Kam ji atsitempė tą Bacvinskį? Tos scenelės aš niekad neužmiršiu. Jis žiūrėjo į mane iš aukšto su pergališkai ironišku šypsniu ant plonų pablyksusių lūpų. Man pasidarė taip koku, kad aš maniau užduosiąs iš apmaudo. Saulė man aptemo, ir visoje mano būtybėje užstojo kažin kokia nejaudė, virpanti tyla. Kažkoks paukštis rėžiančiai žiauskėjo kaštano šakose. "Ponui rašytojui, matyt, mūsų parkas bus davęs daug įkvėpimo, kad jis nebegalį su juo skirtis", -- lyg iš kažin kur toli išgirdau pašaipų Bacvinskio balsą. "Romulaidi, prašau..." -- pasakė Vanda žiūrėdama į mane maldaujančiomis akimis. Ji žinojo, kad aš vienu žodžiu galiu tą vištgaidį sunaikinti ir, tur būt, drebėję, kad aš to žodžio neištarsčiau, ir pagaliau, jei jos motina susirgo, kodėl ji pasirinko gelbėtoją Bacvinskį, o ne mane? Juk ir aš galėjau jai padėti.

-- Vanda žinojo, kad tu nebūtum atsisakęs, bet ji kaip tik to ir nenorėjo.

-- Nenorėjo? -- aš sustojau kambary viduryje apstulbęs, -- Kodėl nenorėjo?

-- Jos motina buvo tokia ligonė, nuo kurios negalėjai atsitraukti. Gal iš meilės Vandai tu ir būtum sutikęs atsisakyti nuo visko ir užsikasti provincijos užkampyje, bet kas tada būtų likę iš tavo mokslo ir literatūrinės karjeros? O jei jūs ir būtumėte pabėgę, koks likimas būtų jus ištikęs? Didelis klausimas, ar tu nebūtum galėjęs tęsti toliau savo studijas, jau nebekalbant apie išvažiuojamą studijuoti užsienin? Gal tu būtum turėjęs sunkiai kovoti dėl duonos kasnio savo šeimai? O Vanda tikėjo tavimi, ji nenorėjo, kad tavo sparnai susisklęstų pačioje jaunystėje, ji skatino tave tapti dideliu rašytoju. Argi tu to nesupranti? Ji taip pasielgė iš didelės meilės tau, žinoma, tu pasakysi, kad atsisakiusi tavęs, ji dar nebūtina turėjo tekėti už Bacvinskio. Gal ir taip, bet jos motinos dvarėliui grėsė varžytinės: ten reikėjo tvirtos vyriškos rankos sutvarkyti pašlijusiam ūkiui. O pagaliau pasakyk tu man, ar Vanda pabėgusi su tavimi būtų galėjusi būti laiminga žmona, kad kažkur Žemaitijos gilumoje paliko savo sunkiai sergančią motiną? Tiesą sakant, po dviejų metų ji ir mirė. Vanda bijojo ateiti į parką vieną, nes žinojo, kad tu jos aukos nepriimsi, kad tu liksi su ja. Ji pasirinko savo skydą Bacvinskį. Ji negalėjo nesuprasti, kad tai tave kruvinai įžeis ir pažemins, bet ji galvojo, kad kaip tik dėl to tu greičiau ją užmirši.

-- Kambaryje kurį laiką viešpatavo tyla. Paskum draugas pridūrė: -- Ji tavęs neapgaujinėjo, ji tave tikrai mylėjo, kaip tegali mylėti kilni ir dora širdis. Ji daug iškentėjo. Vienintelis jos nusiramimas buvo tas, kad jos auka nebuvo padaryta tuščiomis, kad tu pasidarei toks, koks ji svajojo tave matyti. Ji visą laiką gyveno tik tavimi ir, man rodos, tokią pat dvasią įkvėpė ir savo dukteriai.

-- Gali būti, gali būti, -- aš kartojau susimąstęs, -- bet tau nebereikėjo man to minėti, tikrai nebereikėjo. Viskas praėjo, viskas apnešta storo dulkių sluoksnio. Tada atsisveikindama parke Vanda man padarė paskutinį gilų reveransą. Nežinau, gal tai buvo atsiprašymo, gal apgailėstavimo, gal atsisveikinimo su jaunyste ir meile reveransas, o gal viskas kartu. Tokią aš ją matau... Bet negali žmogus visą laiką gyventi praeitimi: reikia žvelgti ir į ateitį. Man jau keturios dešimtys... Šiandien aš susižadu su ponu Siga.

Nuo mano draugo veido staiga dingio įprastinė šypsena. Už- uot puolęs mane sveikinti, jis sėdėjo paniūręs ir giliai susimąstęs. Po ilgų, slėgiančių tylos jis paklausė:

-- Ar galiu kalbėti atvirai?

-- Tu mano geriausias draugas, tu visada gali kalbėti atvirai.

-- Aš pažįstu tą moterį: ji egojistė, švaistinė ir vėjavaikė.

-- Ji graži ir elegantiška.

-- Nuo kada tu pradėjai aukščiau vertinti skurdą už protą?

-- Tu, tur būt, būtum labai laimingas, jei aš visą gyvenimą likčiau senbernis? Pagaliau, kaip aš negaliu: per daug esu su ja susirišęs...

Tuo tarpu pasigirdo tylus barbenimas į duris.

-- Tur būt, Siga, -- aš pasakiau.

-- Aš išeinu...

-- Palauk.

Durys pamaži prasivėrė, ir ant slenksčio sustojo Gintė Bacvinskytė. Mano draugas sujudo:

-- Ieik, panele Ginte, ieik, -- jis artinos prie jos, -- Prašau susipažinti: čia mano draugas profesorius Vaišnora.

Bet ji mano draugo lyg nematė: ji neatitrukė savo akių nuo manęs, ir pajėjęsi keletą žingsnių, susmuko prieš mane giliume

(Nukelta į 6 psl.)

Vyt. Maželio nuotrauka

Du bičiuliai pajūryje: Antanas Gustaitis ir Stasys Santvaras.

ANTANAS GUSTAITIS...

(Atkelta iš 5 psl.)

Žu: Pulgis niekad nesileidžia į bylas su svetimom moterim, o Antanas, jei neklystu, kartais nepajėgia moteriško grožio monam atsispirti. Ir beveik visuomet pasirinktai Dulcinėjai savo jausmus jis reiškia viešai -- prie jos kojų puola kniūbsčiom! Jo moralė aukštesnė iškilusi tik dabar, subrendimo amžiuje, nes girdi, atradęs daug patogesnių būdų moterims pagarbą, meli ir ištikimybę reikšti...

Vieną žodžių, ir nūdien man neaišku, kaip galėjo Pulgis And-

riušis su Ant, Gustaičiu atskirti -- vienas nusitrenkti Australijon, o kitas atburiuoti Amerikon. Čia tas dvejetas, be abejonių, būtų galėjęs nuostabių kūrybinių žiežirbų įskelti, gal net žaibais sužaibuoti, nes gi žmogus yra socialinė būtybė, dažnu atveju jam būtina artimo petin atsiremti. Galimas dalykas, kad Ant, Gustaitis, neturėdamas šio žemėj tikro draugo, ir vaikšto Bostono gatvėm galvą palenkęs, akis šaligatvin įsmėgęs, lyg ant jo pečių būtų viso pasaulio vargai užgrūvę...

Mudviejų santykiai su Ant.

RENESANSAS ŽEMAITIJOJE...

(Atkelta iš 5 psl.)

reveranse lygiai taip pat kaip jos motina.

Kitu atveju tas jos judesys būtų mane prajuokinęs, bet šįkart jis mane kažkodėl suerzino, ir aš šalta pasakiau:

-- Kokia čia komedija, kolege?

-- Aš nežinau, -- mikčiojo ji sumišusi. -- Mama man liepė taip tamstą pasveikinti...

-- Tamstos motina, be abejo, galvoja, kad studentės daro profesoriams tokius pat reveransus, kaip anais laikais gimnazistės mokytojams. Bet tie laikai seniai praėjo.

-- Mano motina taip negalvoja, tamsta klysti, -- atsakė ji įsižeidusi.

-- Kokių reikalų, kolege, būsi pas mane atėjusi? -- aš tęsiau toliau tuo pačiu oficialiu tonu. -- Studijų reikalais aš kalbuos su studentais po savo paskaitų auditorijoje: čia aš studentų nepriiminėju, -- aš nekantiškai mostelėjau ranka: kiekvienu momentu turėjo pasirodyti ponė Siga.

-- Aš maniau... Aš maniau, -- murmėjo ji virpančiomis lūpomis, -- kad tamsta norėsi ką nors sužinoti apie mano motiną... Juk tamsta buvai jos mokytoja, jos... Mes tamsta taip mylėjome... Bet aš apsirinkau, dovanokitė... -- Ji užsidengė rankomis veidą ir nubėgo durų link.

-- Na ir storžievis tu, po velnių, -- patyliai nusikeikė mano draugas.

Duryje ji kaktomuša susidūrė su įeinančia Siga. Aš maniau, kad studentė išbėgs, bet ji stabtelėjo ir išplėstomis akimis žiūrėjo į ateivę.

-- Kur taip skubi, panele? -- pašalpiai paklausė Siga apžiūrinėdama ją nuo galvos iki kojų. -- Tavo skonis visai neblogas, pone profesoriau, -- ji atsigrėžė į mane, -- visai neblogas.

-- Ji pirmo kurso studentė, -- aš pasakiau lyg teisindamasis.

-- Kitaip sakant, šviežiena, -- tęsė toliau mano būsimoji sužadėtinė tuo pačiu pašalpiu, šaltu tonu. -- Tu, matyt, kasmet papildai savo repertuarą importu iš provincijos.

-- Siga, ką tu kalbi! -- aš norėjau prie jos pristartinti, bet ji mostelėjo ranka lyg gindamasi nuo manęs.

-- Nesiaiškink, nereikia: ne aš kalbu, faktai kalba. Ta mergutėlė bėgo iš kambario apsiverkusi. Negirdėjau, kad profesoriai virkdintų studentes atsivėdę į savo kabinetą. Matyt, tu ją atstatai, kadangi žinojai, kad aš atvažiuosiu. Kokia aš kvaila: nesupratau, kad tu mane metų metus vedžioji už nosies. Tu man padarei tikrai didelę staigmeną -- nusijuokė ji piktai.

-- Bet tai nesąmonė! Aš ją matau pirmą kartą savo gyvenime, -- sušukau išvestas iš kantrybės.

Kas atsitiko paskum mane apstulbino galutinai. Gintė, atsidėjusi klausiusi mūsų replikų, staiga ėmė juoktis. Ji priejo prie manęs, uždėjo savo rankas man ant pečių ir kažin kaip keistai, intymiai ėmė kalbėti:

-- Argi tu iš tikrųjų mane matai pirmą kartą savo gyvenime? Išžiūrėk gerai į mano veidą, gerai išžiūrėk, ar jis tau nieko neprimena, nieko nesako? Aš tavęs taip ilgai laukiau, taip ilgėjau... Kiek mes su mama prikalbėjome apie tave, kiek prisvajojome! Kodėl tu man toks negeras, kodėl išvari?...

Mano sąmonę staiga nušvietė apakinanti šviesa. Aš ją priglaudžiau prie savo krūtinės sušukdamas ne savo balsu:

-- Gintė, tu... -- bet nebaigiau, nes tuo momentu išgirdau savo draugą sušunkant:

-- Ponė Siga, ką tamsta darai?

Sulig tais žodžiais trinkelėjo šūvis, ir Gintė susmuko mano glėbyje šnabždėdama:

-- Tėve, tėve, tėve...

Potamsėje palatoje jos veidas atrodė kaip mirusios. Ji dar nebuvo atgavusi sąmonės po operacijos. Vienoje lovos pusėje sėdėjo Vanda, kitoje -- aš. Nežinau, kaip ilgai tai tęsėsi, kiek naktų mes nemiegojome, bet kai vieną rytą lėję palaton mes radome Gintę atgavusią sąmonę ir ji atpažino mus, jos veidą nušvietė džiaugsmo ir laimės šypsena. Ji paėmė mano ir Vandos rankas ir, priglaudusi jas prie savo veido, užsimerkdama prašnibždėjo:

-- Mama, tėveli...

Mano veidu riedėjo tylios ašaros, bet aš nesistengiau jų sulaukyti...

Gustaičiu smarkiai sušilo, tiesiog rožėm pradėjo žydėti, literatūrinėse išvykose per vokiečių žemę. Beveik kiekvienoj lietuvių tremtinių stovykloj mudu rasdavom dėl ko "nesutarti ir kovoti". Ypač moterų akivaizdoj Antanas mėgdavo skelbti man savo pavydą: jis apgailėstavo, kad neturi mano balso, ūgio ir net balsančių paausuose plaukų. Giliai atsidusęs, ne sykį išpažindavo: "Jeigu aš turėčiau ne tavo, nors Šabaniausko balsą, kiek laimės nukristų į mano glėbį!" Abu su Pulgiu, nusitvėrę kokį nors mano paslydimą, imdavo mane pravardžiuoti grafu ar paprastu bajoru, užkabindavo man petinius ir kardą, prikerdavo man tokių nuotykių, kurių aš ir nebendžiau patirti.

Ir visa tai, aš man, buvo tik malonūs bičiulių paglostymai, niekad tuose "susirėmimuose" aš nepajutau ironijos, kandumo ar pastangos bendrakeleivį įžeisti. Tik dėl to, ir aš nuosirdžiai tikslu, tie mūsų vaikavimai (mūsų keliones tokiu vardu pavadino Pulgis) iki šiol išliko tokie mieli, nesudrumstos bičiulystės nuskaidrinti...

(Bus daugiau)

NEPRIIMA BE PLANO IŠAUGINTUS VAISIUS

Džukija šiemet esanti turtinga vaisiais. Todėl žmonės skuba vežti obuolius, uogas į Alytaus vyno fabriką. O čia, anot TIESOS (rugs. 6) korespondento, vaisių priėmimas taip suorganizuotas, kad atvežusiems tenka praeiti kančių kelius. Pirmadienį, rugsėjo 4, daugelis laukė ištisą naktį ir rytą, o 11 valandą sulaukė raštelį ant durų, kad obuolių nepriims. 40 žmonių su 20 vežimų turėjo grįžti namo.

Rugpiučio 21 buvę atvykę keliolika žmonių su šermukšnių uogomis. Liepė atvykti kitą ketvirtadienį, rugp. 28. O kai atvyko, tai išgirdo: nelaukit, neimsim jūsų šermukšnius.

Fabrikas aiškina, kad neturi sandėlių, be to, jau baigia vykdyti planą, o čia tuos vaisius veža ir veža...

Beje, tų vaisių didžiulė dalis sodybinių sodų, taigi "ne socialistiški", be plano išaugę, privatiniškai sušakinti. Su tokiais "naujoji klasė" nemato reikalo skaitytis. (ELTA)

ČIURLIONIO ANSAMBLIO TRADICINIS BALIUS

SPALIO 15 D., ŠEŠTADIENĮ, 8 V. V.
CHARTER HOUSE VIEŠBUČIO PUOŠNIOJE SALĖJE,
24800 EUCLID AVE., CLEVELAND, OHIO

Programoje ČIURLIONIO ANSAMBLIS, vad. muz. A. MIKULSKIO išpildys operų ir operečių ištraukas. Geras orkestras, premijuotas šokis ir kitos įvairenybės.

ASMENIUI \$10.00.

STALAI 10 ASMENŲ.

Bilietus galima įsigyti pas: Vincą Urbaitį tel. 761-6874, Vl. Plečkaitį 731-7699 ir kitus valdybos narius.

Susitiko po 27 metų

Po 27 metų nesimatymo B. Butkus susitinka su šeima Clevelando aerodromo. Nuotraukoj iš kairės anūkas A. Stempužis, duktė A. Stempužienė, sūnus Benediktas Butkus, žmona Pranė Butkuvienė, anūkas Linas Stempužis ir žentas Juozas Stempužis.

V. Bacevičiaus nuotrauka

Rugsėjo 6 d. iš Lietuvos į Clevelandą atvyko Sibiro tremtinys, buvęs Jurbarko pradžios mokyklos vedėjas ir tautinės minties organizacijų veikėjas mkt. Benediktas Butkus.

Benediktas Butkus 1940 liepos 16 buvo komunistų suimtas, žiauriai tardomas Raseinių kalėjime ir iki

1961 metų kalinamas įvairiuose Sibiro kalėjimuose bei darbo stovyklose. Po dvidešimties metų nežmoniškų kančių jam buvo leista sugrįžti į Lietuvą, bet jo namai Jurbarko ir visa sodyba buvo konfiskuoti. Nuo 1962 metų žmonai Pranė Butkuvienė, gyvenančiai Clevelande, besirūpinant, pagaliau jam buvo išduotas leidimas išvykti iš Sov. Sąjungos į JAV pas savo šeimą pastoviam apsigyvenimui.

Jo brolis su visa šeima buvo Sibire nužudytas, o iš 22 kaimynų, su kuriais jam teko kęsti Sibiro kančias, išliko tik du gyvi.

Benediktas Butkus dabar yra 66 metų amžiaus, iš kurių 27 metus išgyveno komunistų persekiojimuose, kalėjimuose ir darbo stovyklose.

HELP WANTED MALE

CRANE OPERATOR
FOR SCRAP IRON YARD
Must be experienced and mechanically inclined. EXCELLENT SALARY. All benefits: vacations, hospitalization, bonus, etc.
KLEIN METAL CO.
311 Oak St., Rochester, N. Y.
Phone -- 546-6213 (98-104)

QUALITY CONTROL INSPECTION SUPERVISOR

The right man with a machine shop background in the assembly, sub-assembly, and receiving inspection areas will find splendid opportunities in a progressive and expanding company. Prefer a man with experience in aircraft parts, etc.

Liberal fringe benefits

Send resume to: Salary Personnel Manager.

CLEVELAND PNEUMATIC TOOL COMPANY

3781 East 77 Street
Cleveland, Ohio 44105

An Equal Opportunity Employer (96-98)

WANTED AT ONCE JOURNEYMEN

OR 1ST CLASS SKILLED TOOL AND DIE MAKERS

Must be experienced in progressive and compound dies. Top hourly rate. Time and one-half for over eight hours per day with minimum of 50 hours per week. Group medical, major medical, life insurance, and retirement plan. Paid holidays and vacation time. Enjoy the benefits of living in the BLUE GRASS AREA of Kentucky and working in a completely air conditioned plant.

Apply call or write to
MR. J. ROBINSON

ROBINSON TOOL & DIE INC.

P. O. BOX J
RICHMOND, KENTUCKY 40475
606 -- 623-3067 (96-98)

ELECTRICIAN

To work in maintenance department of wire division for a major producer of specialty steels. Hours of work are from 3 to 11 p.m. Rate per hour is \$3.645 plus shift differential. Liberal fringe benefits and all group insurance paid. Call Mr. Kendall at (201) 846-9300 for interview.
THE CARPENTER STEEL CO.
Webb Wire Division
1330 Livingston Ave.
North Brunswick, N. J. (95-98)

WANTED AT ONCE 1ST CLASS

ALL AROUND MACHINISTS
Must be able to set up work from Blue Prints & Close Tolerances and
MACHINE ASSEMBLERS
Job shop type work.
For day & night work.
Steady work.
AMERICAN PACKAGING CORP.
Route 8 Hines Hill Rd.
Boston Heights, Ohio
(A quarter mile North of Turnpike) (94-100)

Viešėdami Chicagoje pirkite naujojų modernioj

PARAMA- MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĖJE
2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332
Savininkai: J. JANUSAITIS ir J. MAŽEIKA

ČIA GĖRIMUS PIRKSITE TIKRAI PIGIAI! TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ

- Asbach Uralt Import. Brandy ... 5th — \$5.49
- M. & Moore 5 years old
86 proof Whiskey ... 5th — \$3.19
- Cointreau Liqueur & Brandy ... 5th — \$4.95
- Chateau De PARAMA
New York State Champ. ... Bot. — \$2.98
- French Bordeaux Wine ... 5th — \$0.98
- May Wine Imported
From Germany ... 5th — \$0.98
- Imported 5 Star Greese Brandy 5th — \$4.98

Be to, didžiausias pasirinkimas importuotų maisto produktų iš viso pasaulio kraštų.

• Dr. D. Degesys ir dr. J. Skrinška su poniomis išvyko ilgesnei kelionei po Europą.

• Šv. Kazimiero Lit. M-los šokių grupė Suktinis, vad. M. Aukštuoliui, gražiai pasirodė Tautybių Sąjūdžio gegužinėje rugsėjo 10 d. vokiečių sodyboje.

Nežiūrint šaltoko oro, žmonių susirinko gausiai ir rengėjų neapvydė. Tautybių Sąjūdžio pirm. Ralph J. Perk į gegužinę atskrido helikopteriu.

Gegužinės metu svečiai ne tik naudojosi pramogomis, bet kartu arčiau susipažino su įvairių tautybių atstovais ir jų bendruomeninėmis problemomis. Visų dėmesys krypta į įdomius ir gana intriguojančius Clevelando burmistro rinkimus, kurių metu kaskart geriau sutariančių tautybių blokas gali turėti svarią įtaką.

• Kun. Romanas Kasponis parvyko iš Romos praleisti atostogas su savaisiais. Vieši pas tėvus Kas-

peravičius, svečiuojasi pas dėdę ir dėdienę dr. Sandargus, pas seserį ir Algį Tal-lat-Kelpšus. Pasimatė su kitais savo artimaisiais. Su kun. K. Žemaičiu lankėsi Dirvoje. Clevelande baigęs gimnaziją, jis kunigystę baigė Romoje, paskiau buvo grįžęs į Ameriką, čia kurį laiką vikaravo, bet netrukus vėl išvyko į Romą tęsti mokslą.

• St. Astrausko vadovaujama Baltic Delicatessen krautuvė, ilgesnį laiką veikusi senajame lietuvių rajone Superior Ave. (prieš Dirvos redakciją), šiomis dienomis užsidarė ir persikėlė į E. 185 gt., Naujosios parapijos rajone. Čia jau susispietę veikia visos būrys lietuvių prekybininkų: Blaškevičiaus įvairių prekių krautuvė, Gaidžiūnų Patria, Samo laikrodžių ir brangenybių prekyba, Jakubs laidotuvių namai, R. Volodkos siuntinių įstaiga. Čia randasi ir Lithuanian Village didžiulis La Salle pastatas su kino teatru. Šiame rajone ir apylinkėse spiečiasi kas kart vis daugiau lietuvių.

• VYRESNIO AMZIAUS MOTERIS, neseniai apleidusi ligoninę, skubiai ieško apsigyvenimui kambario. Laikinai reikalinga priežiūra. Skambinti 531-0284 po 6 val. vak.

Resp. kandidatas į Clevelando burmistro postą Seth Taft pastaruoju metu turėjo eilę susitikimų su įvairių tautybių atstovais ir susipažino su jų problemomis. Tuo pačiu metu jis paaiškino savo programą ir išdėstė idėjas miesto tvarkymo reikaluose.

Nuotraukoje vieno priėmimo Statler-Hilton viešbutyje metu matome: Kudukienę, Beną, Stasą, Bublį, S. Taft, inž. Bublį, Tamulionį ir inž. Nasvytį.

Lietuvių komitetą Seth Taft kandidatūrai remti sudaro dr. Vl. Ramanauskas, A. Benas ir Č. Šatkauskas.

Sol N. AUKŠTUOLIENĖ

Meninę programą išpildys solistė NATALIJA AUKŠTUOLIENĖ

Jame Tamstų lauks įdomi ir nuotaikinga meninė programa. Tamstų akivaizdoje paaškęs 1967 m. Dirvos novelės konkurso laureatas ir, jeigu jis galės dalyvauti, trumpas pagerbimas ir premijos įteikimas. Šiltų ir šaltų valgių vakarienė, bufetas, šokiai ir kitos įvairenybės. Visa tai tik 6 dol. asmeniui. Stalai po 10 asmenų grupėms.

Bilietai įsigijami iš anksto Dirvoje, 6907 Superior Ave., Cleveland. Tel. 431-6344, arba pas ALTS skyriaus išd. Vładą Blinstrubą, 829 E. 185 St., tel. 531-2660.

PILENŲ TUNTO SKAUTAMS, VILKIUKAMS IR JŲ TĖVAMS

1967 m. rugsėjo mėn. 20 d. (trečiadienį), 7 val. vakaro šaukiama Pilenų Tunto sueiga, tunto būkle — 24600 Lake Shore Blvd.

Skautai ir vilkiukai šioje sueigoje dalyvauja uniformuoti.

Visi skautų tėvai kviečiami būtinai atvykti šion sueigon pasitarti dėl ateinančių metų veiklos. Bus prašoma skautų ir vilkiukų tėvams.

Š. m. rugsėjo mėn. 12 d. įvyko Pilenų Tunto vadijos sueiga G. Juškėnų rezidencijoje, kurioje dalyvavo: V. Bacevičius, G. Juškėnas, V. Kamantas, P. Karalius, M. Leknickas, R. Nasvytienė, J. Pažemis, M. Puškorienė, V. Šenbergas, V. A. Staškevičius, dr. A. Butkus ir L. Staškūnas. Tuntininkas V. A. Staškevičius pranešė apie 1967-68 metų veiklą: Pilenų tunto skautai ir šiais metais galės naudoti tas pačias patalpas sueigoms kaip ir pernai. Sueigos vyks trečiadieniais nuo 7 iki 9 val. vakaro. Susitarta su YMCA — Babbitt Rd., kur kiekvieną mėnesio antrą šeštadienį Pilenų tunto skautai galės naudotis sporto sale ir maudymosi baseinu.

Kadangi tuntininkas V. A. Staškevičius dėl laiko stokos pasitraukė iš pareigų, laikinai Pilenų tunto vadovavimą perėmė Clevelando skautininkų ramovė. Visais tunto reikalais prašoma kreiptis į skautininkų ramovės seniūną G. Juškėną.

HELP WANTED MALE

QUALITY ASSURANCE ENGINEER

Excellent opportunity for a young man with a quality control background and some college preferred. Must be capable of establishing inspection requirements and developing statistical methods in quality control.

Send resume to:

CLEVELAND PNEUMATIC TOOL COMPANY

3781 East 77 Street
Cleveland, Ohio 44105

An Equal Opportunity Employer (96-98)

DIRVOS RUDENS BALIUS

Rugsėjo 30 d., šeštadienį

Šv. Jurgio parapijos salėje Clevelande

Meninę programą išpildys solistė NATALIJA AUKŠTUOLIENĖ

Jame Tamstų lauks įdomi ir nuotaikinga meninė programa. Tamstų akivaizdoje paaškęs 1967 m. Dirvos novelės konkurso laureatas ir, jeigu jis galės dalyvauti, trumpas pagerbimas ir premijos įteikimas. Šiltų ir šaltų valgių vakarienė, bufetas, šokiai ir kitos įvairenybės. Visa tai tik 6 dol. asmeniui. Stalai po 10 asmenų grupėms.

Bilietai įsigijami iš anksto Dirvoje, 6907 Superior Ave., Cleveland. Tel. 431-6344, arba pas ALTS skyriaus išd. Vładą Blinstrubą, 829 E. 185 St., tel. 531-2660.

Clevelande susituokė R. Giedrytė su inž. R. Minkūnu. Nuotraukoje — jaunieji su palyda išėinant iš šv. Jurgio parapijos bažnyčios. Povestuvinei kelionei jaunavedžiai išskrido į Jamaiką.

V. Bacevičiaus nuotrauka

KALĖDINIAI SIUNTINIAI 1967 M.

Pradžiuginti ir paremti savo artimuosius Lietuvoje artėjančių Švenčių proga kiekvienas lengvai tai galime padaryti pasinaudojant BALTIC STORES patarnavimu ir pasiūnčiant jiems dovanų siuntinėli.

Siuntėjas gali pats sudaryti savo pageidaujama siuntinuką iš BALTIC STORES kainoraščio arba užsakyti jam patinkamą jau paruoštą siuntinį. Žemiau išvardiname kelis, kurie yra labai praktiški ir ten laukiami.

MISŖUS SIUNTINYS 1967.

- 3 1/2 jardo geriausios rūšies angliškos vilnonės kostiuminės medžiagos,
- 3 jardai vilnonės medžiagos kostiumėliui arba vilnonei suknelei,
- 2 vyriški nailoniniai marškiniai arba dvi bliuskutės šilkinės arba terelyno.
- 1 vyriškas arba moteriškas geros rūšies megstukas, 1 vilnonė gėlėta arba su ornamentais skarelė, 2 p. vyriškų arba moteriškų vilninių arba nailoninių kojinių.
- 1 nailoninis itališkas vyriškas arba moteriškas lietaulio palatė, 1 svaras saldinių ir 20 geriausių cigarečių. Su mumi ir persiuntimo išlaidomis šitas siuntinys kainuoja \$100.00.

MAISTO 1967.

- 3 sv. taukų, 1/2 sv. arbatos, 1/2 sv. geriamo šokolado, 1/2 sv. kakavos, 2 sv. ryžių, 3 sv. geriausios rūšies miltų, 1 dėžutė nescafe, 1 sv. maišytų saldinių, 1 sv. razinkų, 1 sv. cukraus, 1/4 sv. pipirų ir 1/4 sv. lauro lapų. \$30.00.

MOTERIŠKAS K. 1967.

- 3 jardai vilnonės paltui medžiagos, 3 jardai vilnonės suknelei medžiagos, 1 vilnonis megstukas, 2 poros nailoninių arba vilninių kojinių, 1 vilnonė gėlėta suknelė, 1 p. odinių pirštinių, 1 sv. maišytų saldinių. \$75.00.

- P—3. Vilnonė medžiaga dėl dviejų paltų ir angliška vilnonė medžiaga dėl vyriško arba moteriško kostiumo. \$75.00.

- V—3 10 jardų kostiuminės medžiagos dėl trijų kostiumų \$55.00.

Praktiški dalykai kuriuos galima pridėti į bet kurį siuntinį.

Itališki nailoniniai lietaulio palatės \$11.00, Šveicariški 17 akmenų laikrodžiai \$27.00, Vilnonės skarelės \$4.00. Ilgo grojimo plokštelės.

BALTIC STORES LTD., (Z. JURAS)

421 HACKNEY RD., LONDON, E. 2. ENGLAND.
TELEF. SHO 8734.

Seniausia šioje srityje lietuviška firma. Garantuotas ir greitas siuntinių pristatymas.

HELP WANTED MALE

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St.
Cleveland, Ohio
341-1700

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS
TO WORK ON
AERO SPACE
MISSILE and
Aircraft Components

KELLER-HYDROTEL
Contouring and profiling
Machines

HORIZONTAL
BORING
MILLS

TURRET
LATHES

GAP TURRET
LATHES

ENGINE
LATHES

MILLING
MACHINES

RADIAL
DRILLS

NUMERICAL
CONTROLLED
MACHINES

GAUSITE GERA VALANDINI
ATLYGINIMA IR VISUS PRIEDUS

Interviewing Hours
8:15 A.M. to 5 P.M.

OR CALL

341-1700

for an interview convenient
for you.

MACHINISTS
MILLING MACHINE OPERATOR
JIG BORE OPERATOR
EXTERNAL GRINDER
TOOL & CUTTER GRINDER
Must be able to set up and read
blue print.

BAKER BROS., INC.
1000 West St., Toledo, Ohio
419 244-9511
An Equal Opportunity Employer (98-101)

CHUCKER OPERATOR
Operate and set up #2 AC-W&S day
shift, 38 hr. week, top pay with all
fringe benefits, union shop, American
Aircraft Parts Mfg. Co., 25331 Trow-
bridge, Dearborn, 313 - LO 5-6700.
(98-107)

Naturally SUPERIOR SAVINGS

SINCE 1909
13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.
CLEVELAND

HOME and
REMODELING
LOANS
....
INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185th St.
KE 1-7770

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

LIETUVIŲ OPERA VĖL DIRBA

Šių metų pavasarį Chicago lietuvių operos nariai išsirinko naują vadovybę: Vilius Juška — pirmininkas, Gediminas Kazėnas, Sofija Džiugienė ir Vacys Petrauskas — vicepirmininkai, Albinas Smolinskas — izdininkas, Alfredas Kleinaitis — sekretorius ir Vidas Stropus — vald. narys. Vasaros metu naujoji valdyba sudarė operos veiklos planą, pradėjo ruošti savo, kaip organizacijos, darbo ir tvarkos nuostatus, o taip pat parinko 1967-68 m. sezono statysimą operą ir atliko visą tai, kas reikalinga repetitijoms pradėti. Parinktoji yra Ludwig van Beethoven 2 veiksmų, 4 pav. opera Fidelio.

Rugsėjo 8 d. operos choristai, solistai ir visi bend-

radarbiai turėjo pirmą potostoginį susirinkimą. Jį pradėjo pirm. V. Juška, pasveikindamas visus narius ir džiaugdamasis galės pradėti naują sezoną, tolesnį operos darbą. Supažindinęs su bėgama reikala, pranešė apie naujai statomos operos solistų ir paskirų sričių vadovų surikiavimą, būtent, pakviesti ir jau su tikėj įsijungti: Danutė Stankaitytė, Jonas Vaznelis, Stasys Baras, Algirdas Brazys, Daiva Mongirdaitė, Stephan Wicik, Valentinas Liorentas, Julius Savrimavičius ir kt. Scenos technikas patarėjas — Kazys Oželis, dailininkas — Vytautas Virkau, viso pastatymo vyriausias meninis vadovas — dirigentas Aleksandras Kučiūnas. Pirminio pakviestas A. Kučiūnas suglaustai, perpindamas lakiu sąmojumi, atpa-

sakojo Fidelio operos turinį, charakterį ir idėjas, kurių vedinas didysis L. van Beethoven sukūrė šios operos muziką: himnas laisvei ir meilė humanizmui! Bėdrai, Fidelio muzika yra didinga, gili ir visiškai skirtinga nuo operų, kurias iki šiol yra stačiusi lietuvių opera. Fidelio operoje chorų partijos nelengvos pastatyti, bet įspūdingos, solistų partijos gražios ir visumoje, reikia tikėtis naujo ir gražaus mūsų operos pastatymo. A. Kučiūnas pabrėžė, kad operos parinkime jis nedalyvavęs, bet parinkimą užgria ir kviečia visus rūpestingai šią operą ruošti.

Fidelio operos spektakliai bus 1968 m. kovo mėnesį Maria HS salėje, Chicagoje. Operos choras jau pradėjo repetitijas...

Be to, susirinkime vienas balsiai nutarta priimti new-yorkiečių malonų kvietimą pastatyti koncertine forma opera Gražina New Yorke, 1968 m. gegužės mėnesį.

(m. v.)

• Inž. Jonas Jurkūnas, buvęs ALT S-gos pirmininkas, išvyko atostogų, kurias praleis keliaudamas po Europą, susitikęs su dukra, studijuojančia Šveicarijoje ir sūnumi tarnaujančiu JAV armijos daliny, Vak. Vokietijoje.

• Juozas V. Petkūnas, Dirvos skaitytojas Chicagoje, darbo dienos savaitgalį nuvykęs į Wisconsiną, sunegalavo širdimi ir greitai pagalba automobiliu buvo nuvežtas į Zion Benton Hospital, Zion, Ill. Šiuo metu ligonis jau gerokai pagerėjęs ir greitai laiku grįš į namus.

MERGVAKARIS

Antrą kartą Chicagoje Korp! Neo-Lithuania surengė mergvakarį. Fil. Modestavičienės namuose, rugsėjo 8 dieną susirinko būrelis mergaičių, palydėti Jūratės Jakubauskaitės mergautines dienas, atsi sveikinti su būsima nuotaka. Pirmą mergvakarį suorganizavo pernai Zita Barauskaitė-Cicėnienė, kuri šiemet tą patį darė Jūratei.

Zita Cicėnienė, prisiminus savo mergvakarį, paaiškinus jo prasmę, primindama Jūrai, kad ji įpareigojama pravesti sekantį mergvakarį, perdavė vakaro vedimą žiūvilei Keliuotytei. Žiūvilė pakvietė fil. E. Narbutienę pravesti labai įdomų pašnekę apie lietuvišką šeimą. Tai vienai, tai kitai kolegei prisidedant, paliko įspūdį tikrai gražaus pasikalbėjimo.

Susirinkusios vašinios kol. Modestavičienės pateiktai užkandžiais ir vaisiais, tortu ir penčū.

Dainuodamos "sėjau rūtą, sėjau mėtą" jaunos merginos nupynė rūtų vainikėlį ir prisėgė prie Jūros tamsių plaukų. Visoms nutilus, žiūvilė įteikė Jūrai, visų vardu, įremtą korporacijos herbą ir palinkėjo jai ir Romui Slivinskiui, jos būsimajam, daug meilės, laimės ir augti korporacijos šeimoje. Kiekviena dalyvaujanti įteikė Jūratei "prasmingą" dovaną — muilą, virvę, žvakę, siūlą su tinkamai linksmomis žodžiais. Elvyra Kavaliūnaitė apvainikavo šias dovanas, įteikdama kočelą su linkėjimu naudoti tikrai tesiai kočioti.

Po to sekė dainų valandėlė, kiekvienai pravedant dainelę. Nei linksmų, nei liūdnų dainuškų netrūko ir labai iškili nuotaika palydėjo merginas, vakarui baigiantis.

Eglė Juodvalkytė

Skaityk ir platink
DIRVĄ

Darbo dienos savaitgalį p. Gaidžiūnų rezidencijoje netoli Clevelando buvo suruoštas atvykusių iš Lietuvos motinų pagerbimas. Priešaky stovi apdovanotos dovanomis Ona Urbaitienė, Dominika Grigienė, Aleksandra Bacevičienė, Emilija Čekienė, Eugenija Eremienienė, Ona Geležinė, Prie motinų pagerbimo suruošimo daugiausiai pasidarbavo Clevelando skautininkės. V. Bacevičiaus nuotrauka

ELIZABETH

MIRĖ ONA
PETRAUSKIENĖ

Rugsėjo 7 d., Elizabeth N. J., mirė Ona Petrauskienė-Bulotaitė, vietos populiarus gydytojas Stasio Petrausko žmona. Palaidota rugsėjo 9 d. Šv. Gertrūdės kapinėse.

Sunki ir ilga liga, iškankinusi 8 mėnesius, išplėšė ją iš lietuviškosios Elizabetho visuomenės ir savo šeimos, kuriai ji nepaprastai buvo pasižventusi ir paskyrusi visą savo 55-rių metų amžiaus gyvenimą. Visos jos vyro — gydytojo pastangos deka, negalėjo išgelbėti iš gresiančios mirties.

Ona Petrauskienė, kaip ir jos vyras, drauge išaugo Kulautuvoje, Kauno apylinkėse, ir ten sukūrė šeimą. 1944 m. apleidę Lietuvą, sustojo Švedijoje, o 1948 m. atvyko į Ameriką. Įsikūrę Elizabeth gražiai prasišlyveno ir džiaugėsi laimingų gyvenimų bei gražia šeima. Išaugino 3 vaikus, dukterį Laimą ir du sūnus — Romualdą ir Gintarą. Duktė ir vyresnysis sūnus jau yra baigę kolegijas, o Gintaras dar tik pradėjo lankyti High School. Ir tuo metu, kada gyvenimas po vargų ir sunkių rūpesčių, pasidarė šviesesnis ir malonesnis, palietė juodoji mirties ranka.

Velionė lietuvišku kuku ir kilnia širdimi traukė į save visus. Krikščioniška, religinė prigimtis jai teikė stiprybės ir sudarė gyvenimo pagrindą. Nenuostabu tad, kad ir jos laidotuves susirinko Elizabeth nematytas įvairių tautų žmonių būrys, sušėjęs masę gėlių ir suaukojęs 92 mišias.

Per gedulingas pamaldas giedojo: Irena Stankūnaitė, Liūdas Stukas ir Ona Zubavičienė. Laidotuvių apeigas atliko prel. kun. Kemėšis su kitų kunigų asista. Atsisveikinimo žodį tarė prel. kun. Tadarauškas, Petrauskų šeimos bičiulis, atvykęs iš Hamiltono, Kanados.

Elizabetho lietuviai, kaip ir likusi šeima, ilgai minės velionę savo žodynuose ir maldose.

Išėkis laisvoje Amerikos žemėje.

(bv)

MARGUČIO GOLFO TURNYRAS TABOR FARMOJE

Maloniai kviečiame dalyvauti Margučio išvykoje — golfo turnyre, kuris bus 1967 m. rugsėjo 23-24 d. Tabor Farmoje, Sodus, Mich.

Šeštadienį, rugsėjo 23 d.

3:30 val. p. p. — turnyro pradžia (9 skylės) ir užkandžiai golfo laukuose.

6:30 val. vak. — vakariėnė.

9:30 val. vak. iki...? — naktipiečiai.

Sekmadienį, rugsėjo 24 d.

8-9 val. ryto — pusryčiai. 9:30 val. ryto — turnyro tąsa (9 skylės).

12:30 val. — pietūs, laimėtojų dovanų įteikimas ir t.t. (Programa vykdoma Chicago laiku).

Dalyvavimo kainos: golfininkams \$15.00, kitiems \$13.00, vaikams specialios kainos. Į šias sumas įskaitoma ir nakvyne.

Ankstyvesnieji Margučio golfo turnyrai sulaukdavo didelio pasisekimo. Todėl ir šį kartą tikimės gausaus atsilankymo. Kviečiame dalyvauti visus golfininkus, šeimų narius bei visus Margučio klausytojus. Tabor Farmoje yra visokių pramogų. Čia yra teniso, tinklinio, beisbolo, pasagų mėtymo aikštės. Yra stalo tenisas, šachmatai, šaškės ir t.t. Veikia baseinas. Šv. Juozapo upėje galima žvejoti ir Tabor Farmos soduose pasivaikinti vaisiais. Taipogi veikia moderniai įrengtas baras. Kviečiame atvykti šeštadienį iš ryto ir pabūvoti iki sekmadienio vakaro. Rezervuokite vietas iki rugsėjo 20 d.

Registracija atliekama

OMAHA

• Kapitoniui Romui B. Čejauskui, šiuo metu esančiam aukštojoje karo inžinerijos mokykloje Fort Belvoir, Va., brig. gen. W. M. Glasgow, Jr. prisėgė Armijos Commendation medalį už ypatingus pasidėjimus tarnyboje

• Asistentas prof. Martynas Tautrimas, Midland College, Fremont, Nebr. ispanų ir vokiečių kalbų lektorius, dėka stambios ir specialios stipendijos gautos iš Council of U. S. Office of Education Humanities and Social Sciences Development Program, šią vasarą gilino studijas siekdamas daktarato Medrido Universitete.

Tolimesnes daktaro vardui apginti studijas M. Tautrimas tęs Nebraskos Valstybės Universitete, Lincolne.

Margutyje, 6755 So. Western Avenue, Chicago, Illinois 60636. Telefonas GR 6-2242.

Margučio golfo turnyrui pritaria Chicago lietuvių Golfo Klubu valdyba ir daugelis lietuvių Prekybos Rūmų direktorių bei narių.

Turnyro Rengimo Komitetas: Dr. Steponas Biežis, Bruno Gramont, Jonas Kazanauskas, Raimundas Korzonas, Matas Naujokas, Petras Petrutis.

E. CHICAGO

ISVYKA Į GAMTĄ

A. L. Tautinės S-gos vietinis skyrius š. m. rugsėjo 10 d. turėjo šeimyninę išvyką į gamtą. Gražus būrys skyriaus narių su savo prieraugliu susirinko į gražius Jonyno sodybos sodus ir praleido saulėtą sekmadienio popietę. Jonyno sodyba šiuo metu yra pačiame savo gražume ir turtume. Obelys ir kriaušės pilnos nokstančių vaisių ir kiekvieno akį vilioja ne tik pasigrožėti, bet ir pasmagurauti. Savininkai Jonynai yra tikro lietuviško nuosirdumo ir vaishingumo pavyzdžiai. Patys praleido gerą pusdienį mūsų tarpe vaišindami gamtos teikiamomis gėrybėmis ir nepamamai leisdami pasinaudoti jų sodyba. Vakare, prie sukurto laužo, buvo padainuota ir pasišnekėta artėjančio parengimo — rudens balius reikalais.

• Rudens balius įvyks š. m. spalio 7 d. lietuvių parapijos salėje. Programą išpildyti sutiko dailiojo žodžio menininkai: Irena Jonynienė, Eglė Juodvalkytė ir Zigmas Moliejus. Pastarasis dar tebėra Europoje, bet į pabaigą rugsėjo žada grįžti. Sokioms gros nelituanų orkestras, vadovaujamas Algio Modesto. Seimininkės aptarė būsimo vakarienos reikalus ir pasiryžusios svečius sočiai ir skaniai pavaisinti.

Visus lietuvius kviečiame atsilankyti į šį pobūvį, drauge praleisti šeštadienio vakarą ir atsipalaiduoti nuo kasdieninių rūpesčių. (aj)

MALE & FEMALE

OPPORTUNITIES FOR PROFESSIONAL PERSONNEL GRADUATE NURSES and COMBINED LABORATORY and X-RAY TECHNICIAN for thirty-bed hospital. For further particulars apply, call, or write: Administrator, Providence Hospital, Daysland, Alberta, Canada. 403 — 374-2721 (89-98)

A. A.

ONAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrui dr. STASIUI PETRAUSKUI, sūnums, dukrai ir giminėms reiškiamo gilią užuojautą

ALT S-gos Elizabetho
15-tas Skyrius

A. A.

ONAI PETRAUSKIENEI

mirus, jos vyrą dr. STASĮ PETRAUSKĄ, vaikus ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime

Aldona ir Jonas Sandargai

Dr. Stasio PETRAUSKO mylimai žmonai

A + A

ONAI PETRAUSKIENEI

mirus, mano bičiuliui dr. Stasiui PETRAUSKUI, sūnums ir dukrelei reiškiau giliausią užuojautą ir drauge liūdžiu

Č. Tamašauskas

Bielus Bičiulius

VACĮ PETKŲ ir JADVYGĄ ČAPKEVIČIENĘ

bei jų šeimas, jų brangiai mamytei Lietuvoje mirus, nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime

A. P. Petraičiai
S. Jurgutavičienė
J. Kaklauskas

Mieliems mūsų bičiuliams

JADVYGAI ČAPKEVIČIENEI

ir VACIUI PETKUI,

brangiai motinai Lietuvoje mirus, nuoširdžią užuojautą reiškia

Regina ir Jonas
Čiuberkiai